

VOORUIT!

De toekomst moet
sociaal en duurzaam

+ SPECIAAL
CONGRES-
MAGAZINE

een sterke vakbond is
broodnodig

VLAAMS
ABVV

Congresverslagboek • Goedgekeurde oriëntaties

9de Statutair Congres Vlaams ABVV

25 & 26 april 2014

Dit is een uitgave van
Vlaams ABVV
Hoogstraat 42
1000 Brussel
tel. 02 506 82 21
info@vlaams.abvv.be
www.vlaamsabvv.be

Vormgeving: www.commsa.be
Foto's: André Langenus, Ludo Nelen, Bart Van der Moeren
Drukwerk: Bulckens
Redactie: Marc Spruyt

© Vlaams ABVV
mei 2014
D/2014/7973/7

v.u. Caroline Copers, Hoogstraat 42, 1000 Brussel

VOORUIT!

**De toekomst moet
sociaal en duurzaam**

Congresverslagboek • Goedgekeurde oriëntaties
9de Statutair Congres Vlaams ABVV
25 & 26 april 2014

VOORUIT!

**De toekomst moet
sociaal en duurzaam**

Voorwoord

Waarde kameraad,

Vandaag heb je de goedgekeurde oriëntaties in handen die je gestemd hebt op het negende Statutair Congres van het Vlaams ABVV op 25 en 26 april 2014.

Deze oriëntaties zijn het resultaat van een gezamenlijke inspanning van alle diensten en instanties van het Vlaams ABVV, maar ook en vooral van de inbreng van alle militanten in de waardevolle en soms stevige discussies die we vooraf en tijdens het congres hebben gevoerd.

De grote uitdaging zal er nu in bestaan deze oriëntaties verder uit te werken. Dat zullen we doen op een aantal Comités van het Vlaams ABVV, waarvan we er jaarlijks twee willen organiseren.

In dit congresverslagboek vinden jullie ook nog het livemagazine dat een enthousiaste ploeg medewerkers tijdens dit congres maakten.

Een warme dank tot slot aan jullie allen die van het congres een inhoudelijk succes hebben gemaakt!

Vooruit! Een sterke vakbond is broodnodig! Want de toekomst moet sociaal en duurzaam!

Kameraadschappelijk,

*Caroline Copers
Algemeen secretaris
Vlaams ABVV*

*Rudy De Leeuw
Voorzitter
Vlaams ABVV*

Inhoud

“En nu volle kracht vooruit” - Interview met Caroline Copers.....	8
1. VOORUIT VOOR EEN RECHTVAARDIGE VERDELING VAN DE WELVAART.....	17
VOOR EEN STERKE SOCIALE BESCHERMING:	18
1. De sociale bescherming verzekeren	18
2. Meer aanbod in zorg en welzijn	19
3. De kost voor de gebruiker beperken	21
4. Kansen voor gezinnen met kinderen.....	21
5. Interregionale mobiliteit	22
VOOR EEN SOCIAAL RECHTVAARDIGE EN DUURZAME VLAAMSE FISCALITEIT:	23
1. Hogere belasting op kapitaal	23
2. Fiscale voordelen voor wie er het meeste behoefte aan heeft	23
3. De progressiviteit in de personenbelasting behouden.....	24
4. Duurzaamheid maakt integraal deel uit van een gezond fiscaal beleid	25
5. Fiscale autonomie benutten om sociale bescherming te verzekeren.....	25
2. VOORUIT VOOR MEER JOB- EN LOOPBAANZEKERHEID.....	27
1. Een sterke syndicale visie op loopbanen uitbouwen	28
2. Loopbaanzekerheid voor werknemers.....	30
3. Loopbaanzekerheid, ook voor werklozen	32
4. Jobs voor doelgroepen	33
5. Sociaal overleg over arbeidsmarktbeleid in Vlaanderen.....	35
3. VOORUIT VOOR EEN DUURZAME ECONOMIE.....	37
1. Groei kaderen in een rechtvaardige transitie	38
2. Onze economie duurzamer maken door gericht te investeren	40
3. Onze economie duurzamer maken met een sterke en sturende overheid	42
4. Onze economie duurzamer maken met bedrijven en sectoren.....	44
5. Een duurzame vakbond.....	45

Inhoud

4. VOORUIT VOOR EEN STERK ABVV IN VLAANDEREN	49
VOOR EEN STERKE SYNDICALE TEGENMACHT IN VLAANDEREN:.....	50
1. Een modern imago en een strijdbare opstelling.....	50
2. Aantrekkelijk voor jongeren en ouderen	50
3. Paritair sociaal overleg	51
4. Sectoraal overleg op regionaal niveau.....	51
5. Streekoverleg.....	51
6. De interne ABVV-werking	
7. De krachten bundelen op het middenveld	
VOOR EEN STERKE VORMING EN ONDERSTEUNING:	53
1. Een samenhangende visie	53
2. Instroom in de syndicale vorming organiseren	53
3. Een vormingstraject aanbieden.....	54
4. De interprofessionele vorming	54
5. Ondersteuning van de syndicale bedrijfswerking	55
6. Vorming en ondersteuning op elkaar afstemmen.....	55
7. Ook ondersteuning van beroepssecretarissen.....	55
VOOR MEER LOOPBAANZEKERHEID VIA MEER LOOPBAANDIENSTVERLENING:.....	56
1. Een ruim aanbod vergt een ruime bereikbaarheid	56
2. Erkenning als loopbaanloket voor werknemers	57
3. Onze dienstverlening verder bekendmaken.....	58
4. Onze dienstverlening verder uitbouwen.....	58
5. Onze rol als belangenbehartiger waarmaken.....	58
Slottoespraak Caroline Copers	60
Bijlage: congresmagazine	69
Index	93

Interview

"En nu volle kracht vooruit"

Een gesprek met algemeen secretaris Caroline Copers over het voorbije congres en de toekomstplannen van het Vlaams ABVV voor de komende vier jaar.

CAROLINE: "Ik ben zeer tevreden over dit congres. We hebben heel goeie reacties gekregen, zowel over de aanpak als over het congresverloop. We hebben voor dit congres de lat hoog gelegd - en daarmee meteen ook voor alle volgende congressen. Dit was een congres dat er mocht staan, zowel qua uitstraling als qua inhoudelijke discussies. Daar is iedereen het over eens."

"Er wordt stevig gediscuteerd"

Verliepen die inhoudelijke discussies anders dan op andere congressen?

CAROLINE: "Typisch voor ons congres is dat we de eerste dag met vier werkgroepen werken. Dat zijn eigenlijk een soort mini-congresjes binnen het congres waar de amendementen besproken worden. Het gaat er vaak pittig aan toe, er wordt stevig en tot op het bot gediscuteerd. Dat is belangrijk. Militanten vertellen me dat hen dat echt het gevoel geeft betrokken te zijn bij wat er op tafel ligt. En dat ze niet alleen maar op zaterdag hun stemkaart omhoog te steken hebben om teksten goed te keuren waarover ze niks in de pap te brokken hadden."

Hoe zit het eigenlijk met het democratisch gehalte van het congres? Er waren 550 ABVV-afgevaardigden op dit congres, maar we hebben 700.000 ABVV-leden en 10.000 ABVV-militanten in Vlaanderen.

CAROLINE: "Per schijf van 3.000 leden sturen centrales en gewesten afgevaardigden naar het congres. Als er over vier jaar weer 25.000 leden bijkomen, gaan we onze schijven echter moeten

verhogen. We willen immers graag bij onze klassieke gastheer Floreal Blankenberge blijven, omwille van het gemakkelijke bereik en de goede accommodatie met een grote congreszaal, aparte zalen voor de werkgroepen en kamers voor logies, maar dat heeft ook weer zijn beperkingen. Dus hoe meer leden, hoe minder delegees er proportioneel naar het congres kunnen komen.

Ik vind dat jammer. We gaan dat proberen op te vangen door de discussies niet te laten stil vallen. We willen jaarlijks minstens twee Comit es van het Vlaams ABVV om het inhoudelijke debat met de militanten gaande te houden. Die Comit es moeten ook weer in de centrales worden voorbereid zodat er voldoende draagvlak blijft."

Wat gaat er nu met al die punten gebeuren die dit congres goedkeurde?

CAROLINE: "Het zijn geen resoluties maar oriëntaties voor de toekomst, en dat geeft ons de ruimte om een aantal thema's nu verder uit te diepen. Dat is ook de opdracht van de Comit es die ik al vernoemde: die oriëntaties concreet maken voor onszelf, voor het beleid en voor in de bedrijven, zodat we er echt mee aan de slag kunnen."

Is dat onderscheid tussen oriëntaties en resoluties meer dan een kwestie van woorden?

CAROLINE: "Vier jaar geleden op ons vorige congres spraken we ook al niet meer over 'resoluties', maar over 'actiepunten', net om te vermijden dat het te vrijblijvend zou blijven. Maar uiteindelijk hadden we er zodanig veel dat het ook niet meer werkbaar was om die allemaal te realiseren. Daarom hebben we het nu anders aangepakt: het congres heeft zich uitgesproken over de grote richtingen die we uit moeten."

Het ABVV heeft 700.000 leden in Vlaanderen. Wordt bij de opstelling van die oriëntaties voldoende rekening gehouden met de leefsituatie van de eigen ABVV-achterban?

CAROLINE: "Ik ga ervan uit van wel: de mensen die zowel in de voorbereiding als in de eigenlijke discussies op het congres zelf standpunten innemen - of dat nu militanten of kaders zijn - doen dat met

"We moeten ook naar onze rol als consument kijken"

mandaat. Dat zijn in principe dus steeds gedragen standpunten. Niemand spreekt daar ten persoonlijke titel.

Ik ga ervan uit dat een militant die in de bouwsector werkt, of in de bewakingssector of in de schoonmaak een andere realiteit meemaakt dan mensen in andere sectoren. Al die realiteiten komen samen op het congres en worden meegenomen in de haalbaarheid van bepaalde voorstellen. In de discussies merk je toch wel wat de nuances zijn die mensen vanuit hun eigen ervaringen inbrengen."

Is er soms geen spanningsveld tussen het verdedigen van de werknemersbelangen van onze leden enerzijds, en hun consumenten- of burgerbelangen anderzijds? Het congres vraagt bijvoorbeeld betere loon- en arbeidsvoorwaarden voor de werknemers uit de dienstencheques, maar die moeten wel betaald worden via duurdere dienstencheques.

CAROLINE: "Je hebt dat ook in andere discussies, bijvoorbeeld rond duurzame transitie: zolang wij het allemaal normaal vinden dat we amper 5 euro betalen voor een T-shirt zal er altijd uitbuiting zijn

in India of Bangladesh waar die producten gemaakt worden. Meer en meer kijken we ook als vakbond naar wat naast onze syndicale rol, onze rol als burger of als consument moet zijn.

Dat we daar soms ogenschijnlijk tegenstrijdige belangen hebben zal wel, maar dat vind ik wel de discussie waard. Ik stel trouwens ook vast dat zeker bij jonge mensen dat consumentenbewustzijn en het effectief toepassen van duurzaamheid veel evidentier is dan voor heel wat ouderen, ook in onze eigen organisatie."

"De overheid moet iets aan de wachtlijsten doen"

Laat ons even de vier werkgroepen naderbij bekijken. Sociale bescherming was een eerste thema. De wachtlijsten zijn lang. Het zorgaanbod is dus onvoldoende. Het congres sprak zich sterk uit tegen commercialisering. Welk zorgmodel staat het Vlaams ABVV voor ogen?

CAROLINE: "De zorg- en welzijnssector wordt grotendeels met overheidsmiddelen gefinancierd. Het is belangrijk dat de overheid ook in tijden van crisis daarin blijft investeren. Het is een fabeltje dat als je de markt daarop loslaat de wachtlijsten vanzelf zullen verdwijnen. De markt zal de kersen van de taart willen eten met zorgformules die door de hogere inkomens gemakkelijk kunnen betaald worden. Maar de markt zal niet geïnteresseerd zijn in de noden van de modale burger die zorgbehoevend wordt. Dat veel mensen op een wachtlijst staan, legt dus een grote verantwoordelijkheid bij de overheid om daaraan zelf iets te doen.

Zeker met de bevoegdheid die naar Vlaanderen komt, gaan we heel waakzaam moeten zijn. We weten vandaag al dat de middelen niet toereikend zullen zijn voor de toekomst. Voor ons mag het geen besparingsverhaal worden, want als je bespaart op zorg vergroot je nog meer het risico op commercialisering."

Het congres pleit voor lagere lasten op arbeid. Ook de werkgevers eisen dat. Is dat dan geen verrassend standpunt?

CAROLINE: "Het ABVV pleit al langer voor lagere lasten op arbeid, maar die kan je alleen maar realiseren door hogere lasten op kapitaal en vermogens. En daar mogen we best een

inspanning vragen in Vlaanderen. Door de zesde staats hervorming wordt de fiscale autonomie groter. We hebben in Vlaanderen zelden nieuwe inkomsten aangeboord. We hebben heel vriendelijke successie- en erfenisrechten. Ook bij ons is dat een gevoelig thema, want onze leden denken dan meteen aan hun eigen huis of spaarcenten.

Maar als we het hebben over een verschuiving van lasten van arbeid naar kapitaal, hebben we het natuurlijk over de grote vermogens en de grote kapitaalstromen. De modale werknemer die een bescheiden woning heeft geërfd van zijn ouders of er zelf één heeft gekocht door hard te werken, zal zich dus geen zorgen moeten maken. Ook bedrijven kunnen meer inspanningen doen. Bedrijven die niet innoveren kan je extra belasten om hen aan te zetten tot innovatie, wat ook weer goed is voor de economie."

Bedrijven krijgen veel geld van de overheid. Daar moet iets tegenover staan vindt het ABVV, namelijk jobcreatie. Gebeurt dat nu dan al niet?

CAROLINE: "Dat gebeurt vandaag bijzonder weinig en zeker niet structureel. In de beslissingen van de Vlaamse regering kan je elke week lezen hoeveel honderdduizend euro steun welk bedrijf gekregen heeft. Maar daar bestaat geen enkele transparantie over, en dat kan natuurlijk niet want het gaat over belastinggeld. Het lijkt ons redelijk normaal dat als je van de overheid geld krijgt om je onderneming uit te bouwen, dat geen vrijblijvend verhaal is maar daar engagementen tegenover staan inzake opleiding of jobcreatie."

“Het BEV behouden zoals het is”

De ongekwalificeerde uitstroom in het onderwijs blijft een groot probleem, stelt ook het congres vast. Te veel jongeren verlaten de school nog zonder diploma. Hebben jullie de toverformule gevonden om dit te verhelpen?

CAROLINE: “Ik weet niet of er een toverformule bestaat, maar de essentie is: laat deze jongeren niet aan hun lot over. Onze bekommernis is vooral om snel werkervaring te creëren voor jonge mensen die zonder diploma de school verlaten. En de misbruiken moeten de wereld uit: het kan dus nooit om onbezoldigde arbeid gaan. Stageplaatsen of werkervaringsplaatsen zijn geen gratis arbeid. Al in de competentieagenda van 2007 hebben we met de sociale partners maatregelen afgesproken om de ongekwalificeerde uitstroom preventief tegen te gaan. Maar we stellen alleen maar vast dat het probleem schrijnend blijft.”

Het congres pleit voor een versterking van het Betaald Educatief Verlof (BEV). Dat wordt ook een Vlaamse bevoegdheid. Vlaanderen bespaarde eerder al in opleidingscheques, dreigt ook bij het BEV de hakbij?

CAROLINE: “De Vlaamse sociale partners zijn het erover eens het BEV te behouden zoals het is. Al zal ik dat maar echt geloven als het ook effectief op papier staat. Want we hebben al een aardig robbertje boksen met de werkgevers achter de rug. Voor ons gaat over een individueel recht van de werknemer om op eigen initiatief een opleiding te volgen die hij of zij voor zichzelf nuttig of nodig vindt. De

werkgevers wilden het recht op BEV beperken tot bedrijfs- of jobgerelateerde opleidingen en ook syndicale vorming er tussenuit halen.

Dankzij volgehouden verzet, aangetrokken door het ABVV, om daar verder niet meer over te willen onderhandelen is dat van tafel. Wij vragen integendeel al jaren een verbetering van het systeem, maar het ziet er niet naar uit dat de volgende Vlaamse regering extra middelen in zal willen investeren. Het blijft dus een oud zeer dat deeltijds werkenden geen aanspraak op BEV kunnen maken.”

Doelgroepkortingen, voor de aanwerving van laaggeschoolden bijvoorbeeld, worden eveneens een Vlaamse bevoegdheid. Het congres wil die anders invullen. Wat is de visie daar?

CAROLINE: “Heel wat middelen die nu voor doelgroepkortingen worden ingezet, hebben eigenlijk geen directe impact op de aanwerving van doelgroepen. Die middelen willen we anders inzetten, namelijk voor opleidingen via de VDAB of de sectorfondsen. De filosofie is: je moet mensen die toch aan de bak zouden geraken niet goedkoper maken, je moet mensen versterken door in hun opleiding te investeren.

Al blijft het een evenwichtsoefening, want er zijn natuurlijk nog altijd doelgroepen voor wie zo’n korting wel het verschil maakt tussen wel of geen aanwerving: kijk maar naar de werkloosheidscijfers van 50-plussers, van kortgeschoolden of van personen met een handicap. Werkloosheidsuitkeringen activeren of RSZ-kortingen geven is nog altijd zinnig en nodig om specifieke doelgroepen aan de slag te krijgen en te houden.”

“Syndicalisten kunnen ook op lange termijn denken”

Het congres heeft het pleidooi herhaald voor tweejaarlijkse werkgelegenheidsakkoorden in Vlaanderen. Vind je daarvoor eigenlijk bondgenoten bij de andere sociale partners?

Caroline: “De drie vakbonden zijn daar alleszins voor te vinden. Bij de onderhandelingen over de uitvoering van de zesde staatshervorming hebben we dat principe opnieuw onderschreven. Ook de werkgevers willen de SERV beter positioneren als overlegorgaan tussen werkgevers en vakbonden. Voor ons is het belangrijk dat we opnieuw tot goed onderhandelde en verankerde tweejaarlijkse akkoorden kunnen komen. De laatste jaren hebben we vooral met de Vlaamse regering akkoorden gesloten over kleine stukjes van het beleid, maar alle sociale partners zijn vragende partij voor meer paritair overleg in Vlaanderen, zowel over sociale als economische dossiers.”

Een last-minutestandpunt op het congres gaat over het verbod op schaliegas. Waarom is dat belangrijk?

CAROLINE: “Ik vind dat een bijzonder moedig standpunt, want oorspronkelijk was dat niet zo scherp verwoord in onze teksten. Want de druk is, zeker voor onze chemische cluster in Antwerpen, bijzonder groot. De rest van de wereld lijkt voluit voor het winnen van schaliegas te gaan, in de USA is men daar al volop mee bezig, omdat dat de snelste en de goedkoopste manier is om iets aan de energiekost te doen.

Maar de milieuschade daarvan is immens, en het zal weer aan onze kinderen of kleinkinderen zijn om dat op te kuisen. Ik heb daarom in mijn slotspeech gezegd dat ons standpunt voor een verbod op schaliegas bewijst dat syndicalisten ook op lange termijn kunnen denken. Een moedige beslissing dus, al zal ze politiek moeilijk hard te maken zijn. Er is al sprake van

proefboringen in Limburg, en alleen in België gaan we dit niet tegenhouden. Hier is echte Europese regelgeving rond nodig en als het kan zelfs internationale afspraken.”

Zeer ambitieus is het plan voor een Vlaams Pact 2030 in opvolging van het Pact 2020. Wat moet dat zoal inhouden?

CAROLINE: “Dat heeft alles met de noodzakelijke transitie naar een duurzame economie te maken. Het Pact 2020 hebben we in 2009 met de sociale partners, het middenveld en de Vlaamse regering ondertekend. Daarin staan een aantal afspraken over waar we met Vlaanderen naartoe willen in 2020. Die afspraken worden constant gemonitord: elk jaar wordt gekeken waar we stappen vooruit hebben gezet. Zoiets hebben we ook nodig in ons transitieverhaal, want dat vergt per definitie een langetermijnvisie.

Stel dat Vlaanderen beslist om net zoals Denemarken tegen een bepaalde datum volledig naar hernieuwbare energie over te schakelen, dan heb je minstens vijftien jaar nodig om dat te realiseren. Dat vraagt investeringen op lange termijn, de omscholing van werknemers, de creatie van een breed maatschappelijk draagvlak... Dus ja: zo'n Pact is ambitieus, maar bovenal noodzakelijk. Het zou toch bijzonder slecht zijn moesten we in 2020 vaststellen dat er nog geen duurzame beslissingen genomen zijn voor de verdere toekomst, of dat men niet beseft dat zoiets niet van vandaag op morgen realiteit zal zijn.”

“Ik heb alle respect voor militanten die een politiek mandaat opnemen”

Opvallend in het hoofdstuk ‘Sterk ABVV’ is de klemtoon op acties om meer impact te hebben op het beleid. Gaat het Vlaams ABVV militanter naar buiten treden?

CAROLINE: “We moeten daar echt eens goed over nadenken. Door de overheveling van bevoegdheden zullen we allicht ook meer interprofessionele acties moeten voeren in Vlaanderen. Tot nu toe deden we dat alleen voor specifieke problemen die al tot onze bevoegdheden behoren, zoals problemen bij de VDAB of inzake onderwijs. Meestal was dat samen met een centrale die het organisatorische werk grotendeels op zich nam. Maar nu gaat dat toch wel ruimer gaan. Om goeie interprofessionele acties te voeren heb je mensen en middelen nodig.”

Een voorstel om de vakbond aantrekkelijker te maken naar jongeren is via het werknemerschap op te nemen in de eindtermen van het onderwijs. Is zo'n eis niet erg naïef in een rechts Vlaanderen?

CAROLINE: “Naïef is dat niet. Het ondernemerschap bevorderen in het onderwijs gebeurt vandaag ook. Geen probleem, zolang het onderwijs niet alleen maar richting economie kijkt en algemene burgerschapsvorming centraal blijft staan. Een jongere die zich als zelfstandige wil vestigen, moet heel snel de richting aangewezen krijgen tot wie hij zich kan en mag wenden. Hetzelfde gaat op voor een jongere die als werknemer op de arbeidsmarkt gaat komen, en dat is nog steeds de meerderheid.

De kunst zal dus zijn om het in de eindtermen te krijgen. Want jongeren van 18 weten niet hoe de arbeidsmarkt eruit ziet, wat de VDAB doet, waarvoor een vakbond dient of wat de consequenties

van studiekeuzes zijn op langere termijn. Het is belangrijk om jongeren daar op voorhand wegwijs in te maken.”

Er was enige media-aandacht over de houding van het ABVV naar sp.a en PVDA+. Was daarover veel discussie op het congres?

CAROLINE: “Het enige dat ik gezegd heb is dat stemmen voor een partij die niet over de kiesdrempel zal geraken niet nuttig is. Ik heb niet gezegd dat we niet mogen samenwerken. Ik heb niet gezegd dat ik iets heb tegen ABVV-militanten die op een linkse lijst staan, of het nu sp.a, Groen of PVDA+ is. En ik heb alle respect voor militanten die dat politiek mandaat nog willen opnemen bovenop hun normale dagtaak.

Het congres heeft nu een resolutie uit 2007 bevestigd over onze relais met de politiek: dat wij als vakbond onafhankelijk zijn van politieke partijen en omgekeerd, maar dat we wel willen wegen op het beleid. En dat kan je maar als je kan wegen op de regering, en dat kan je dan weer maar als daar linkse partijen in zitten. De sp.a is dan de evidente partner die minstens groot genoeg is om te kunnen wegen op het beleid. Daarnaast is samenwerking met andere linkse partijen geen probleem.

Een ander belangrijk element is dat we op Vlaams niveau elke maand een bijeenkomst van de Socialistische Gemeenschappelijke Actie (SGA) hebben met de mensen uit kabinetten die voor sp.a de dossiers opvolgen. Dat is een goeie samenwerking, waarin we elkaar proberen vooruit te helpen in verschillende dossiers. Dat mag toch ook eens gezegd worden.”

“De overheid moet onze rol als loopbaanloket erkennen”

Bij het onderdeel over de vorming is het belang onderstreept van ideologische vorming - vorming over de socialistische ideologie - voor elke militant. Is dat een vernieuwd bewustzijn?

Caroline: “Ik denk dat heel onze vorming ideologisch gekleurd is. Als je ziet naar de syndicale vorming vandaag, of die nu bijvoorbeeld over duurzaamheid gaat, over armoede, of over de sociale verkiezingen: geen enkele van die vormingen is neutraal. We steken onze maatschappijvisie als socialistische vakbond nooit weg. Of dat nu om onze milieubril gaat, of onze politieke bril, of om nieuwe thema's zoals werkbaar werk of sociale innovatie. Dus ik denk dat het nogal snor zit met die ideologische vorming.”

Het congres vraagt erkenning van het ABVV als loopbaanloket voor werknemers. Zijn we dat al niet?

Caroline: “We zijn dat, maar we worden door de overheid nog niet herkend en erkend. Net zoals de

werkgeversorganisaties hun rol spelen als loket voor de bedrijven, willen wij een loket zijn voor onze leden. We doen dat in de feiten al wel. Kijk naar wat we doen bij Ford Genk, waar we de dienstverlening naar het bedrijf brengen voor al die werknemers die eind dit jaar hun job gaan verliezen. We doen dat omdat we dat belangrijk vinden.

Maar we willen dat de overheid in de toekomst onze rol veel duidelijker erkent, zodat bij grote herstructureringen het niet de commerciële sector is die op kosten van de overheid de kersen van de taart komt eten, maar de vakbonden als prioritaire partner worden erkend als loket voor alle werknemers.”

Je bent op dit congres opnieuw voor vier jaar als algemeen secretaris aangeduid. Wat zijn jouw persoonlijke ambities met het Vlaams ABVV?

Caroline: “Ik heb echt nog wel zin om er weer vier jaar stevig tegenaan te gaan. We staan voor een heel moeilijke periode, met belangrijke verkiezingen op 25 mei, maar ook met een SERV-voorzitterschap volgend jaar in een allicht moeilijker politieke context.

Wat ik meer dan vroeger op dit congres gemerkt heb, is dat zo'n congres niet alleen inhoudelijk voor de delegees, militanten en kaders een moment van teambuilding is, maar dat het dat ook is voor onze eigen medewerkers.

Het experiment om een congrescommunicatieteam te vormen met medewerkers die niet enkel tot de communicatiedienst behoren maar ook tot andere diensten, heeft goed gewerkt. Het kan dienen als voorbeeld om de komende vier jaar nog andere ad hoc samenwerkingen ineen te steken met collega's van verschillende diensten. Ik heb daar goeie reacties op gekregen: mensen vinden het echt prettig om eens met andere collega's te kunnen samenwerken. Voor mij geldt dat trouwens dubbel en dik, want ik werk dagdagelijks met een kleine ploeg.

Vergeleken met vier jaar geleden was de betrokkenheid veel groter. Al onze medewerkers werden ook constant geïnformeerd met congresnieuws, waardoor het congres geen ver-van-mijn-bed-show blijft.”

Jurgen Masure

@jurgenmasure - 24 april 2014 20:59

Jawel! We zijn er klaar voor kameraden @VlaamsABVV
[#congresABVV](#)

“Met nog meer mensen onze stem op de sociale media laten weerklinken”

Op het congres is geld opgehaald voor de campagne ‘Bakstenen voor bloemen’ om de Colombiaanse bloemenvakbond te helpen een eigen syndicaal huis te kopen. Wat heeft dat opgebracht?

Caroline: “Toch zo’n 3000 euro. Dat vullen we nog aan met het budget dat we normaal voorzien voor een congresgadget. En we gaan nog verder de boer op met onze campagne op allerlei events en andere congressen om nog centen in te zamelen, want het streefdoel is 50.000 euro. In juni gaan we een week op missie naar Colombia, om al eens te kijken naar de immobiëlenmarkt.”

Dit was vermoedelijk ook het eerste ABVV-congres waar actief werd opgeroepen om te tweeten. Was dat een geslaagde actie?

Caroline: “Er zijn toch een kleine honderd tweets verstuurd. Niet slecht, want er bestaat nog steeds veel koudwatervrees en angst voor negatieve reacties. Journalisten, politici, mensen die ons volgen hebben meteen ook een snuifje congres binnengekregen via Twitter. En daar doen we het tenslotte voor. Leuk is ook dat een aantal medewerkers naar aanleiding van dit congres zijn

beginnen tweeten. Dat is belangrijk, want we moeten met nog meer mensen onze stem op de sociale media laten weerklinken.”

Slotvraag: het volgende congres in 2018 wordt meteen ook het 10de. Al iets speciaals gepland?

Caroline: “We hopen daar een grote festiviteit rond te organiseren. Want in 2018 hebben we niet alleen ons 10de statutair congres, maar bestaat het Vlaams ABVV ook 40 jaar. Dat verdient dat we de lat nog hoger leggen. Het zal dus een feestcongres worden, maar zonder dat dat ten koste gaat van de inhoudelijke discussies. Als we dat goed voorbereiden, en eigenlijk moeten we daar vandaag al mee starten, wordt dat zeker en vast een moment om dat Vlaams ABVV extra op de kaart te zetten. Vanaf nu volle kracht vooruit!”

Volg Caroline Copers op Twitter: @ABVV_CCopers

Interview: Marc Spruyt, 5 mei 2014 (Twitter @marcspruyt)

[Een selectie van congresweets staan her en der in dit congresverslagboek.](#)

Vooruit voor een rechtvaardige verdeling van de welvaart

een sterke vakbond is
broodnodig

VLAAMS
ABVV

VOOR EEN STERKE SOCIALE BESCHERMING

1. De sociale bescherming verzekeren

1.1. De federale solidariteit bewaren

Het Vlaams ABVV verzet zich tegen elke staatshervorming die raakt aan de solidariteit tussen de werknemers van de drie gewesten, en dit op het vlak van de fiscaliteit, de sociale zekerheid of de arbeids- of loonvoorwaarden.

Een werkzoekende, een gepensioneerde, een zieke of een invalide heeft overal in het land evenveel nood aan steun en solidariteit. Ook moet wie ziek of afhankelijk wordt zich verzekerd zien van de beste zorgen. De solidariteit tussen de werkenden en de niet-werkenden, maar ook de solidariteit en bijdrage van de werkgevers, mogen niet verder worden aangetast.

Bij de uitvoering van de zesde staatshervorming zal het Vlaams ABVV maximaal wege op de besprekingen en zich blijven verzetten tegen regionale verschillen in de sociale zekerheidsbijdragen en het oneigenlijke gebruik van lastenverlagingen, tegen een verdere regionalisering van de sociale zekerheid en tegen maatregelen die tot doel hebben de concurrentie tussen de regio's te organiseren.

Aanvullende maatregelen bovenop de federale sociale zekerheid zijn wel mogelijk op het regionale niveau, zolang deze niet inbreken op het federale stelsel, zoals bijvoorbeeld de aanmoedigingspremies

bovenop het federale tijdskrediet of de zorgverzekeringsuitkering voor hoge zorgnoden.

1.2. De sociale bescherming mee beheren

Heel wat van de middelen die na de zesde staatshervorming naar Vlaanderen worden overgedragen zijn sociale zekerheidsmiddelen. Aangezien deze middelen worden gegenereerd via bijdragen op de lonen hebben werknemers en de vakbonden als hun vertegenwoordigers het recht die mee te beheren. Logisch dus dat het Vlaams ABVV die middelen mee wil kunnen beheren en toewijzen aan sociaal beleid in Vlaanderen.

De structurele betrokkenheid van de sociale partners is hierbij ons uitgangspunt, ook met oog op de coördinatie met de federale sociale zekerheid waar die betrokkenheid eveneens bestaat. Wij eisen onze rol op in het beheer en de besteding van deze middelen, net op dezelfde manier zoals dit federaal gebeurt. Zowel op het niveau van de sociale bescherming in het algemeen, als in stelsels zoals de kinderbijslag.

1.3. Voor een rechtvaardig model waar iedereen bijdraagt naar vermogen, draagkracht en inkomen

De uitbreiding van bevoegdheden voor zorg, welzijn en gezinsbeleid in Vlaanderen vergt een grondige discussie over een zo sociaal en eenvoudig mogelijke organisatie en de instrumenten die nodig zijn voor een rechtvaardige sociale bescherming, zodat zij toegankelijk zijn voor wie ze het meest nodig heeft. Er zijn al wat aanzetten met de zorgverzekering

en maximumfacturen, maar elke verdere stap moet kaderen binnen een globale visie, die ook kan bijdragen tot het terugdringen van de armoede. De instrumenten van sociale bescherming moeten transparanter worden en beter op elkaar afgestemd.

Wij zullen intern in het ABVV, en samen met de militanten, een grondige discussie voorbereiden en verderzetten over de architectuur en de instrumenten die we in Vlaanderen voor de sociale bescherming willen opzetten.

Wij zullen ons alvast verzetten tegen de verdere uitbreiding van het model van de zorgverzekering zoals dat vandaag bestaat, met forfaitaire bijdragen en forfaitaire uitkeringen. Een discussie over een heroriëntering naar inkomensgerelateerde bijdragen en uitkeringen naargelang noden, inkomen en vermogen dringt zich alvast op.

Een rechtvaardig model van sociale bescherming is niet mogelijk zonder een transparante en rechtvaardige fiscaliteit en gegevens over alle inkomens- en vermogenselementen.

2. Meer aanbod in zorg en welzijn

2.1. Keuzevrijheid mogelijk maken door meer aanbod

Het is een illusie te denken dat wanneer elke zorgbehoevende een budget ontvangt om zorg of ondersteuning in te kopen, die persoon automatisch de best mogelijke zorg zal vinden of krijgen. Keuzevrijheid is immers maar mogelijk als er een aanbod is om uit te kiezen. Vandaag is dat in Vlaanderen helemaal niet zo, met wachtlijsten in zowat alle sectoren.

We kiezen resoluut voor een uitbreiding van het aanbod, niet enkel kwantitatief, maar zeker ook kwalitatief, met de nadruk op collectieve voorzieningen die momenteel reeds aandacht hebben voor individuele noden en dienstverlening.

2.2. Stabiele financiering voor een kwaliteitsvol aanbod

Voorwaarden bij dit aanbod zijn de gegarandeerde kwaliteit, toegankelijkheid en maatschappelijke winst. Goede prognoses moeten toelaten om goed te plannen. Om dit te bereiken moet men maximaal maatschappelijke middelen mobiliseren. Elke zorgbehoevende moet zodoende vanuit het aanbod een passend antwoord krijgen op zijn noden en behoeften.

Inzetten op aanbod betekent garanderen dat voorzieningen kunnen rekenen op een voldoende stabiele financiering om hun dienstverlening, werking en omkadering uit te bouwen. Dat biedt ook voor de werknemers in de zorg perspectieven en de mogelijkheid om elke dag opnieuw het beste van zichzelf te geven.

Het Vlaams ABVV pleit er alvast voor om minimaal dezelfde personeelsbezetting te financieren met minstens het behoud van de bestaande loon- en arbeidsvoorwaarden als vandaag door de overheid voorzien wordt voor de reguliere werking en extra activiteiten, bijvoorbeeld de mobiele equipe, sociale maribel of de vrijstelling van arbeidsprestaties.

2.3. Voluit voor niet-commerciële zorg

Zorg moet voor iedereen gelijk toegankelijk zijn. Daarom kiest het Vlaams ABVV voluit voor niet-commerciële zorg en een sturende rol voor de overheid. Winsten die gemaakt worden in de zorg moeten opnieuw in de zorg worden geïnvesteerd.

Bart Van Malderen

@bartvanmalderen 26 april 2014 11:26.

Het #congresABVV wil de nieuwe Vlaamse bevoegdheden constructief invullen legt alvast een pak meer op tafel dan het N-VA-programma.

1

Zeker als hier subsidiëring en financiering van de overheid tegenover staat. De zorg voor personen kan geen vrije markt zijn voor privéinvesteerders die uitgaan van de rendementseisen van de aandeelhouders.

In het verleden werd de kaart van de dienstencheques getrokken om tekorten in het thuiszorgaanbod op te vangen. De dienstenchequesector ontvangt op deze manier onrechtmatig overheidsmiddelen, die niet worden ingezet in de zorg. Wie nood heeft aan extra ondersteuning thuis moet een beroep kunnen doen op kwaliteitsvolle zorg via de thuiszorgdiensten, die moeten worden uitgebreid.

2.4. Kwaliteit is een kerntaak voor de overheid

De rol van de overheid op het vlak van de kwaliteit kan niet genoeg beklemtoond en verdedigd worden. Het vastleggen van een hoog niveau van kwaliteit in al zijn aspecten en de controle hierop zijn een kerntaak voor de overheid.

2.5. Ook luisteren naar de zorggebruikers

Maar alleen naar het zorgaanbod kijken is onvoldoende. Ook de zorggebruikers en hun gezinnen moeten meer in ons blikveld komen. Een screening van de ondersteunings- en zorginstrumenten (waaronder de verschillende vormen van zorgkrediet) voor de zorggebruikers en hun gezinnen dringt zich op met oog op een betere ondersteuning van personen die aan het werk zijn en die zorgbehoevende familieleden ondersteunen. Deze screening moet gebeuren zowel op het vlak van de toegankelijkheid, de beperkingen in de tijd en de financierbaarheid ervan.

2.6. Respect voor de zorgwerkers

De werknemers in de zorgsectoren hebben recht op werkbaar werk met een goede combinatie arbeid en privé, op een goed loon, op vrije tijd, op perspectieven in het werk... Ze moeten dus voldoende mogelijkheden krijgen om een goed leven op te bouwen. Dat zijn geen oubollige eisen, maar de evidentie zelf. De situatie vandaag met onderbezetting, nepstatuten, onderaanneming en opgedreven flexibiliteit maken dit meer dan ooit ons strijdpunt. Bovendien zal de toekomstige krapte op de arbeidsmarkt de instroom van nieuwe zorgmedewerkers ernstig bemoeilijken.

Het Vlaams ABVV herhaalt hierbij ook zijn eis dat onthaalouders aangesloten bij een erkende dienst een volwaardig werknemersstatuut moeten krijgen. Op deze manier maken we deze vorm van opvang bieden aantrekkelijk voor mensen die gezinsopvang willen opstarten.

2.7. Een inhaalbeweging als antwoord op de vergrijzing

Door de vergrijzing van de bevolking zullen nog meer mensen een beroep doen op het zorgaanbod. De Vlaamse overheid zal dus niet enkel een inhaalbeweging moeten maken om de tekorten in het bestaande aanbod weg te werken, maar daarbovenop nog een extra inspanning moeten doen. Met de zesde staatshervorming worden bovendien het volledige ouderenbeleid en de langdurige zorgen naar Vlaanderen overgeheveld. Het staat vast dat de overgedragen middelen niet zullen volstaan om aan de toekomstige noden te voldoen. De Vlaamse overheid zal dus zelf voor de financiering moeten instaan.

3. De kost voor de gebruiker beperken

3.1. Zorg en ondersteuning betaalbaar houden voor iedereen

Wie nood heeft aan zorg en ondersteuning mag er niet arm van worden of mag niet worden uitgesloten wegens onvoldoende financiële middelen. Dat zou evident moeten zijn. Een maximale automatische toekenning van de voordelen moet ervoor zorgen dat de zwaksten niet uit de boot vallen. Sterke middenveldorganisaties die de zorggebruikers ondersteunen en die de uitbetaling organiseren zijn hiertoe cruciaal.

3.2. Gebruikersbijdragen voor zorg en ondersteuning naar draagkracht en vermogen

De weg die de voorbije jaren is ingeslagen, met forfaitaire bijdragen en uitkeringen zoals in de zorgverzekering, extra verzekeringen en voorstellen rond systemen met zorgcheques, zijn noch doeltreffend noch maatschappelijk wenselijk en leiden zeker niet tot meer rechtvaardigheid.

Gebruikersbijdragen voor zorg en ondersteuning aangepast aan behoeften, inkomen, vermogen en sociale situatie zijn verdedigbaar om de beheersbaarheid van het zorgsysteem te bewaken. We pleiten voor een progressief betalingsmodel.

Maximumfacturen voor zorg en ondersteuning, aangepast aan inkomen en vermogen, moeten ervoor zorgen dat iedereen die heel veel zorg nodig heeft, toch voldoende beschermd is. Ook kan men denken aan de invoering van een derde betalerssysteem voor de zorg en ondersteuning. Veel voorzieningen van zorg en ondersteuning

hebben bovendien een hoge financiële drempel door de verplichte betaling van voorschotten. Om de toegankelijkheid tot de zorg en ondersteuning te garanderen voor iedereen moet aan dit voorschottensysteem gesleuteld worden.

4. Kansen voor gezinnen met kinderen

4.1. Voldoende hoge inkomens als basis

Veel te veel gezinnen moeten rondkomen met een veel te laag inkomen. Minimumlonen en uitkeringen moeten omhoog.

Kinderbijslag is geen passend antwoord op de inkomensarmoede van gezinnen. We pleiten ervoor om de armoederisicodrempel als absolute ondergrens te hanteren. Ook moet de vervangingsratio van de sociale zekerheidsuitkeringen tegenover het gederfde loon terug omhoog. We verzetten ons tegen verdere besparingslogica door een loonstop, door uitholling van de index of door de degressiviteit of schrapping van de uitkeringen zoals die in de werkloosheid. De crisis lost men niet op door te besparen en de koopkracht van de gezinnen aan te tasten.

4.2. Meer kinderbijslag voor de zwakste gezinnen

Kinderbijslag is een onvoorwaardelijk recht voor ieder kind. Toch moet er iets extra gebeuren naar die gezinnen die sociaal en economisch zwak staan: 13% van de kinderen in Vlaanderen groeit op in financiële armoede. Omwille van de precaire situatie van kinderen in armoede maakt het Vlaams ABVV een strijdpunt van het behoud en de verbetering van de toeslag voor gezinnen met een laag inkomen in een

1

moelijke situatie (o.a. langdurig werklozen, invaliden, gepensioneerden, alleenstaanden). Voor hen wegen de kosten immers veel harder door. Sterker inzetten op de ondersteuning van de zwakste gezinnen is nodig.

De extra middelen die voorzien waren voor de kindpremie moeten geheroriënteerd worden naar de ondersteuning van de zwakste gezinnen. Grondig wetenschappelijk onderzoek moet uitwijzen hoe sociale toeslagen gezinnen in een moeilijke sociale en financiële situatie beter kunnen ondersteunen.

4.3. De continuïteit garanderen

Kinderbijslag is voor het Vlaams ABVV een onvoorwaardelijk recht voor ieder kind. Tegelijkertijd betekent de kinderbijslag voor duizenden gezinnen een zekere inkomst elke maand. Continuïteit en stabiliteit moeten bij de overheveling van het stelsel worden gegarandeerd. Voor de gezinnen die sociaal en economisch zwak staan moeten er bijkomende supplementen zijn.

4.4. Investeren in collectieve voorzieningen

De financiële ondersteuning van gezinnen mag niet in de plaats komen van kwaliteitsvolle collectieve voorzieningen: kosteloos onderwijs van hoog niveau, een toereikend en betaalbaar aanbod aan kinderopvang, diensten voor gezinsondersteuning, ...

Kinderopvang is en blijft een grote maatschappelijke nood en levert zowel een belangrijke sociale bijdrage in de opvoeding van jonge kinderen als een ondersteuning voor de participatie van ouders aan werk en opleiding. Gezien de bestaande tekorten in de kinderopvang pleiten we dus voor bijkomende inspanningen en een gegarandeerd groeipad voor de voorzieningen met inkomensafhankelijke bijdragen.

Het Fonds voor Collectieve Uitrusting en Diensten (FCUD) werd gefinancierd door een solidaire werkgeversbijdrage en financierde kinderopvangplaatsen buiten de schooluren, op flexibele tijdstippen en voor zieke kinderen. Het bestaande aanbod moet bij de overheveling van het FCUD behouden blijven en decretaal verankerd. Voor het personeel van deze initiatieven moet maximale stabiliteit en continuïteit worden voorzien.

4.5. Tijd voor gezinnen

We wensen een discussie op te starten over de manier waarop ouders gebruik kunnen maken van tijdskrediet, bijvoorbeeld tijdens schoolvakanties. Het collectieve kinderopvangaanbod mag geen excuus geven aan werkgevers om nog meer flexibele arbeidstijden in te voeren en de arbeidsomstandigheden van hun personeel nog verder af te bouwen.

5. Interregionale mobiliteit

5.1. Interregionale mobiliteit sociaal beschermen

Wie in de ene regio woont en in de andere werkt, of wie van de ene naar de andere regio verhuist, moet recht hebben op dezelfde sociale bescherming. Daarom is structureel overleg tussen de diverse overheden in België cruciaal en moeten afspraken in samenwerkingsakkoorden worden vastgelegd.

5.2. Overleg binnen het ABVV

Ook binnen het ABVV is er nood aan overleg over de sociale bescherming zoals die door de diverse overheden wordt georganiseerd. Het overleg met het federaal ABVV en al de intergewestelijken moet worden versterkt.

VOOR EEN SOCIAAL RECHTVAARDIGE EN DUURZAME VLAAMSE FISCALITEIT

1. Hogere belasting op kapitaal

1.1. Hogere successie- en schenkingsrechten voor de grote vermogens en ondernemingen

Het spreekt voor zich dat de successie- en schenkingsrechten goed op elkaar afgestemd moeten zijn, best met tarieven die dicht bij elkaar liggen. In de praktijk is echter niets minder waar en heeft de Vlaamse regering op de koop toe in beide stelsels aanzienlijke lastenverlagingen doorgevoerd.

Om tot een efficiënte herverdeling van de welvaart te komen, met een fiscaal systeem waarbij zowel het draagkrachtbeginsel als het gelijkheidsbeginsel centraal staan, pleiten we er daarom voor om de successie- en schenkingsrechten terug beter op elkaar af te stemmen waarbij progressiviteit dient te worden ingebouwd zodat hier ook de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen.

Inkomens uit kapitaal en vermogen én de grote vermogens zelf dienen progressief belast te worden.

1.2. Ook bedrijven voor hun verantwoordelijkheid plaatsen

We verwachten echter niet alleen van particulieren dat ze een voldoende fiscale bijdrage leveren naar vermogen, maar ook van de bedrijven. In de eerste plaats onderschrijven we de voorstellen van het Federaal ABVV over de correcte inning van de vennootschapsbelasting en de afschaffing van de

notionele intrestaftrek.

Vervolgens zijn we van mening dat de fiscale voordelen die naar bedrijven gaan, onder de vorm van subsidies of lastenverlagingen, uitdrukkelijker moeten gekoppeld worden aan tewerkstellingsvoorwaarden én dat dit grondiger wordt opgevolgd en gecontroleerd vanuit de overheid.

Tenslotte willen we onderstrepen dat het cruciaal is voor het Vlaams industrieel weefsel dat bedrijven blijven investeren in innovatie en nieuwe technologieën en dat we hen hiertoe via fiscale weg kunnen en moeten aansporen. Hierbij denken we aan een stilstandsheffing voor bedrijven die het nalaten te innoveren en een verhoging van de leegstandsheffing op bedrijventerreinen en bedrijfsgebouwen.

2. Fiscale voordelen voor wie er het meeste behoefte aan heeft

2.1. Wonen is een basisrecht

2.1.1. Aandacht voor de huurwoningmarkt

Huisvesting is niet alleen een recht voor wie kan kopen. Ook huurders op zowel de private als de sociale huurwoningmarkt hebben recht op degelijke huisvesting. Het aanbod is momenteel echter zowel kwalitatief en als kwantitatief ontoereikend en moet dus uitgebreid worden.

1

Daarom dringen we er als Vlaams ABVV op aan dat Vlaanderen meer aandacht besteedt aan de duurzaamheid en betaalbaarheid van de sociale koop- en huurwoningen. Bovendien pleiten we ervoor dat zowel de sociale als de private huurwoningmarkt meer gecontroleerd wordt door de overheid.

2.1.2 De woonbonus bijsturen

Vlaanderen wordt exclusief bevoegd voor de fiscale uitgaven in het woonbeleid. Dat moet werk maken van een eigen Vlaams woonbeleid met stevige sociaal rechtvaardige accenten. Dit betekent echter niet dat we willen raken aan het principe van de woonbonus, bijvoorbeeld voor tweeverdieners die een eerste gezinswoning willen aankopen of bouwen.

We pleiten er wel voor dat de middelen gerichter worden ingezet voor mensen met een bescheiden inkomen en dat de laagste inkomens beroep kunnen doen op een belastingkrediet. Dit zonder afbreuk te doen aan de rechten die nu lopende zijn in het systeem.

2.2. De dienstencheques bijsturen

Dienstencheques zijn voor ons meer dan een 'systeem'. Het zijn in de eerste plaats meer dan 150.000 werknemers die in het stelsel tewerkgesteld zijn. Hun werkzekerheid, evenals hun loon- en arbeidsvoorwaarden zullen altijd onze topprioriteit zijn, ook na de regionalisering.

Daarnaast telt het stelsel een aantal grote uitdagingen:

- Dienstencheques kunnen enkel ingezet worden voor comfortdiensten aan particulieren en niet voor zorgtaken. Dit veronderstelt onder andere dat de Vlaamse overheid opnieuw investeert in zorg. Het is juist door gebrek aan zorgverlening dat zorgbehoeftigen beroep doen op dienstencheques.
- De groei in het stelsel moet worden afgeremd.

Het belangrijkste argument hiervoor is naast de betaalbaarheid voor de overheid ook de krapte op de arbeidsmarkt.

- De recente prijsverhogingen zorgen dat klanten al een juistere prijs betalen voor de dienstenverlening die ze krijgen. Zonder de prijs van zwartwerk uit het oog te verliezen moet de prijs voor de klanten verder worden aangepast zodat die in verhouding blijft met de dienstverlening die geboden wordt.
- De loon- en arbeidsvoorwaarden in de sector moeten drastisch verbeterd worden. Vooral de terugbetaling van de vervoersonkosten is een prioriteit. O.a. de prijsverhogingen moeten hiervoor ingezet worden.

3. De progressiviteit in de personenbelasting behouden

3.1. De progressiviteit versterken

Het Vlaams ABVV zal er naar streven om de bestaande progressiviteit in de personenbelasting nog verder te versterken. Eerder dan het optrekken van de hoogste tarieven in de personenbelasting, lijkt het ons meer aangewezen om de progressiviteit te waarborgen door:

- de fiscale uitgaven sociaal rechtvaardiger te maken
- ook inkomens uit kapitaal en vermogen progressief te belasten
- grote vermogens zelf progressief te belasten

Een eerste lichtpunt hierin zijn de plannen voor een Europese transactietaks. We onderschrijven hiermee de standpunten van het Federaal ABVV rond vermogensbelasting. De belastingen op arbeid kunnen hierbij, met een sociaal meer rechtvaardige progressiviteit, verlaagd worden mits compensatie via meer belastingen van deze kapitaals- en vermogensinkomens.

4. Duurzaamheid maakt integraal deel uit van een gezond fiscaal beleid

4.1. Een corrigerende overheid

Het is daarom uitermate belangrijk dat een sterke overheid hier corrigerend optreedt. De overheid moet het falen van die markt rechtzetten door zowel producenten als consumenten in de richting te duwen van een duurzame toekomst.

4.2. Milieufiscaliteit die het verschil maakt

Die sterke overheid heeft hiervoor verschillende instrumenten. Ook een goed ontworpen milieufiscaliteit kan hier mee het verschil maken. Het is daarom absoluut noodzakelijk dat de milieufiscaliteit spoort met het gevoerde milieubeleid, en tegelijk waakzaam is voor oneigenlijke effecten en mogelijke Mattheüseffecten. Het afschaffen van milieuschadelijke subsidies en een grondige evaluatie van de verschillende belastingvrijstellingen voor de energie-intensieve industrie maken hiervan ook deel uit.

Een groene fiscaliteit dient echter niet om het begrotingstekort te delgen maar om in de richting van duurzaamheid te sturen. De opbrengsten moeten gebruikt worden om terug in duurzaamheid te investeren. Het objectief blijft om milieubelasting overbodig te maken.

4.3. Sociale correcties

Wanneer milieubelastingen de prijzen verhogen van goederen die door alle lagen van de bevolking geconsumeerd worden (voeding, mobiliteit, energie) kunnen ze minderbegoede groepen onevenredig zwaar treffen en krijgen ze dus een asociaal karakter. Zo werd bijvoorbeeld de belasting op in verkeerstelling (BIV) hervormd (er werden

milieukeurmerken van personenwagens gekoppeld aan de BIV) zonder rekening te houden met de draagkracht van de gezinnen.

Het is daarom van groot belang dat de vergroening van de fiscaliteit op een doordachte en sociaal rechtvaardige manier wordt doorgevoerd. Dit impliceert compensaties voor de negatieve effecten op de koopkracht van gezinnen met een laag inkomen, zonder de essentie van de milieubelasting teniet te doen.

5. Fiscale autonomie benutten om sociale bescherming te verzekeren

5.1. Genoeg geld voor sociaal beleid voorzien

Het Vlaams ABVV is uiteraard van mening dat er voldoende structurele financiering moet zijn om het sociaal beleid te verzekeren. Indien de federale dotaties op dit gebied te kort schieten, moet dit in de eerste plaats gecompenseerd worden door structurele overdrachten vanuit de Vlaamse begroting.

5.2. Nieuwe inkomsten aanboren bij tekorten

Wanneer er zich door onvoorziene omstandigheden toch nog tekorten zouden voordoen, moet de Vlaamse regering het taboe doorbreken en nieuwe inkomsten durven aanboren. Dit moet ze doen door haar fiscale autonomie te benutten, en de opbrengst van gewestelijke kapitaalbelastingen te reserveren voor het opvangen van deze tekorten en het verzekeren van de sociale bescherming.

abvvjongerenLimburg

@abvvjongerenLim - 26 april 2014 12:24

Denken op lange termijn. Het Vlaams ABVV-congres bewijst het. Nu nog de politieke partijen overtuigen hetzelfde te doen.

[#congresABVV](#)

Vooruit voor meer job- en loopbaanzekerheid

een sterke vakbond is
broodnodig

VLAAMS
ABVV

1. Een sterke syndicale visie op loopbanen uitbouwen

Het is de taak van het Vlaams ABVV en al haar geledingen om de jobs van de werknemers te vrijwaren, kwantitatief én kwalitatief. Jobzekerheid is dus geen verouderd begrip. Daarnaast en daarbovenop moet het Vlaams ABVV inzetten op loopbaanzekerheid, zowel voor de werknemers die hun job behouden als de werknemers die hun job verliezen.

1.1. Inkomenszekerheid

Werk, en ook alle formules van werkervaring, moeten steeds betaald zijn. Van nepstatuten, onderbetaald of onbetaald werken kan voor ons geen sprake zijn. Vervangingsinkomens zijn geen loon voor te presteren arbeid. Een correct (en dus volgens de vastgelegde barema's) betaalde vaste job is nog altijd de beste sociale bescherming. Er kan geen sprake zijn van besparen op de lonen door een loonstop of door de uitholling van de index.

1.2. De aansluiting tussen onderwijs en arbeidsmarkt is cruciaal

We zijn voor een democratisch en emancipatorisch onderwijs dat een goede basis legt voor levenslang en levensbreed leren en dat zorgt voor zelfbewuste en kritische burgers die actief kunnen participeren aan het maatschappelijk leven. Een onderwijs dat de nodige vakkennis kan geven, alsook een algemene vorming. Ook de werkgevers hebben een verantwoordelijkheid in het geven van opleiding.

Er moet dan ook versneld werk worden gemaakt van de noodzakelijke hervorming van het secundair onderwijs, waarover er vooraf overlegd wordt met de betrokken actoren, inclusief de personeelsleden.

Dit wil ook zeggen dat de technische en beroepsrichtingen, die nu vaak het onderwerp zijn van een watervaleffect, moeten opgewaardeerd worden. In dit verband moet het mogelijk zijn om afspraken te maken over maximale kosten waarbij ook rekening gehouden wordt met bijkomende kosten voor beroepsmateriaal. (bv. bijkomende kosten van leerlingen in het horeca-onderwijs voor gereedschap en uitrusting).

Alles moet in het werk worden gesteld om te voorkomen dat jongeren zonder diploma op de arbeidsmarkt terechtkomen. Ongekwalficeerde uitstroom voorkomen begint echter in het basisonderwijs (kleuter en lagere school). Om de reproductie van kansarmoede tegen te gaan moet de overheid, naast de investering in extra middelen voor scholen met meer kansarme kinderen, een goede mix van kansarme en kansrijke kinderen in het basisonderwijs bevorderen.

Voor jongeren in het deeltijds onderwijs moet er een garantie op werkervaring zijn. Wie toch van de schoolbanken komt zonder diploma secundair onderwijs, moet snel kwalitatieve begeleiding krijgen. Dat moet binnen het jaar (wat de duur is van de beroepsinschakelingstijd) resulteren in hetzij een betaalde werkervaring, hetzij alsnog een kwalificatie of diploma, hetzij een vaste job.

1.3. Start van de loopbanen

Aan een loopbaan beginnen mag voor geen enkele jongere gelijk staan met een eindeloze periode van onzekerheid. Iedereen heeft recht op een duurzame job.

- Alle kortgeschoolde jongeren moeten een garantie op een eerste zinvolle en correct betaalde werkervaring krijgen binnen het jaar na afstuderen.

De nodige regelgeving moet ervoor zorgen dat dit niet vrijblijvend is

- Stageperiodes en opleidingen op de werkvloer in het kader van een traject arbeidsbemiddeling mogen alles samen maximaal 18 maanden duren. Tijdens die periodes moet men correct vergoed worden voor de geleverde prestaties.
- Eerste werkervaringen, stages en opleidingen op de werkvloer mogen geen verdringing of vervanging betekenen van de bestaande tewerkstelling in een onderneming. Zij moeten werkelijk een eerste begeleide werkervaring zijn voor jongeren. Deze vormen van begeleide werkervaringen moeten dan ook bovenop de contracten van onbepaalde duur komen in de ondernemingen die er gebruik van wensen te maken.
- Wie ongewild blijft hangen in periodes van korte, onderbroken tewerkstelling (uitzendarbeid of korte contracten) moet uiterlijk na 2 jaar begeleid worden naar een duurzame job. Een duurzame job is een job die werk- en inkomenszekerheid biedt en veronderstelt dus een contract van onbepaalde duur. Zij moeten dus de garantie krijgen op een vaste betrekking.

1.4. Onderbrekingen in de loopbaan

Alle werknemers hebben in hun loopbaan soms nood aan pauzes, aan tijd die ze zelf kunnen invullen. Ze moeten het recht hebben dat op eigen initiatief te doen. Dergelijke onderbrekingen zijn immers een wezenlijk onderdeel van een gezonde loopbaan.

De werkgever moet deze tijd geven. De overheid moet het recht verzekeren en de onderbrekingen financieel mogelijk maken. Tijdskrediet is daarbij een essentieel instrument. Werknemers moeten recht blijven hebben op een basiskrediet dat aangevuld wordt met zorg-, opleidings- en andere vormen van gemotiveerde verloven.

Werknemers moeten verder ook tijd kunnen nemen om op eigen initiatief opleiding te volgen. Het behoud, de verdere uitbouw én de financiering van een goed uitgewerkt systeem van Betaald Educatief Verlof is essentieel.

1.5. De lengte van de loopbaan

Hoe lang mag of moet een loopbaan zijn om alle rechten op te bouwen voor een volwaardig wettelijk pensioen (gewerkte en gelijkgestelde periodes)? Hoewel dit in eerste instantie federale beleidsmaterie is en ook het Vlaams ABVV het Generatiepact veroordeelt, mogen we dat debat op Vlaams niveau niet uit de weg gaan, gezien de band met de loopbaanproblematiek welke zelf sterk door Vlaamse overheidsmaatregelen bepaald wordt.

Voor het bepalen van de lengte van de loopbaan schuiven we twee principes naar voor:

- In plaats van uitsluitend te werken met een leeftijdsgrens bepalen we daarnaast de lengte van de loopbaan op basis van het aantal gewerkte jaren (het aantal gereden kilometers).
- Om dit aantal jaren te bepalen houden we ook rekening met de intensiteit van het uitgevoerde werk (hoeveel vlakke etappes en hoeveel bergritten werden gereden?)

Voorwaarde is ook dat er geen achteruitgang komt. Op basis van onderzoek en verder debat bepalen we de concrete grenzen. We gaan er nu van uit dat een loopbaan van 40 jaar moet volstaan. Daarnaast moeten werknemers vanaf een bepaalde leeftijd de mogelijkheid hebben om hun tot dan opgebouwde pensioenrecht op te nemen. Op basis van de resultaten van dit debat organiseren we samen met het Federaal ABVV hierover een gedegen onderbouwde communicatiecampagne en een brede mobilisatie.

In ieder geval zijn we van oordeel dat het SWT 60 jaar / 40 jaar loopbaan moet behouden blijven en niet opgetrokken mag worden naar 62 jaar. De discussie over de lengte van de loopbaan is géén discussie over het einde van de loopbaan. Ze kan alleen maar op een zinvolle manier gevoerd worden binnen de context van de aard en het geheel van een loopbaan.

2. Loopbaanzekerheid voor werknemers

2.1. Loopbaankeuzes maken

Alle werknemers moeten bij vragen over hun loopbaankeuzes gegarandeerd toegang hebben tot kwaliteitsvolle informatie en begeleiding via loopbaandienstverlening, zowel voor een antwoord op korte loopbaanvragen, als voor een meer uitgebreide loopbaanbegeleiding en -advies.

Essentiële voorwaarden daarbij zijn de vrijwilligheid en dus het eigen initiatief van de werknemer, garanties over de kwaliteit van het aanbod en bijzondere aandacht voor vragen van kansengroepen. Als vakbond zijn we perfect geplaatst om deze dienstverleningen en begeleiding aan onze leden aan te bieden.

Het is verder essentieel dat werknemers voldoende kennis hebben over de mogelijkheden om een beroep te doen op de loopbaandienstverlening. Goede informatie over en bekendmaking van het aanbod is dus noodzakelijk om Mattheüseffecten te vermijden. Het aanbod moet ook voldoende aangepast zijn aan de behoeften van de werknemer, want niet elke werkwijze en dienstverlening is voor iedereen geschikt. Ook de sectorconvenanten

kunnen daarbij een rol spelen.

2.2. Loopbaankeuzes in de praktijk brengen

In de eerste plaats via het recht om op eigen initiatief opleiding te volgen tijdens de werktijd (via betaald educatief verlof, opleidingskrediet,...). De overdracht van BEV en de toekomstige uitwerking daarvan is in dit verband dan ook cruciaal. Bijzondere aandacht moet daarbij ook blijven gaan naar het bredere, levenslang leren en algemene vorming. Het is absoluut noodzakelijk dat de syndicale vorming onderwerp blijft van het BEV.

Het individueel recht op BEV moet gegarandeerd blijven. Evenals de paritaire betrokkenheid bij het stelsel (financiering, modaliteiten, erkenning beroeps en algemene opleidingen,...). Het BEV moet niet afgebouwd maar wel uitgebouwd worden. Het recht op BEV moet uitgebreid worden zodat alle werknemers (ook deeltijdsen) er gebruik kunnen van maken.

Op korte termijn eisen wij ook de uitbreiding van het stelsel naar werknemers met atypische contracten; het optrekken van de grens voor terugbetaling van de lonen; het opnieuw optrekken van het aantal uren waarop werknemers recht hebben per schooljaar. Het Vlaams ABVV zal mee onderzoeken welke alternatieve pistes of financieringen mogelijk zijn. Het Vlaams ABVV waakt erover dat de erkenning van de syndicale vorming als algemene opleiding waarvoor BEV kan opgenomen worden gevrijwaard wordt.

Daarnaast zijn ook instrumenten voor financiële ondersteuning belangrijk (opleidingscheques, gratis web-leren...). Vandaag is opleiding op eigen vraag en deelname aan levenslang leren in de praktijk

het voorrecht van beperkte groepen voor wie dit deel uitmaakt van de job. De mogelijkheden en inspanningen voor lager geschoolden zijn veel te klein en de inschrijvingsgelden te hoog. Alle instrumenten moeten zo aangepast worden dat alle werknemers dezelfde en voldoende mogelijkheden hebben tot opleiding.

Levenslang leren wil ook zeggen dat senioren voldoende toegang moeten krijgen tot betaalbare opleidingen. Zij hebben vaak zorgtaken, willen mee zijn en ook de maatschappij vraagt meer en meer dat ouderen mee zijn.

2.3. De loopbaan werkbaar houden

Job- en loopbaanzekerheid veronderstelt in de eerste plaats dat de werkgevers werk werkbaar houden. Geconfronteerd met loopbaanflexibiliteit ten gevolge van herstructureringen, innovatie, transitie, ... staan werknemers die niet overbelast zijn en zich (kunnen) bijscholen sterker op de arbeidsmarkt. Omdat werkgevers vooral focussen op het bedrijfsbelang is het de rol van de overheid om werkbaar werk voor werknemers te garanderen.

Een loopbaankeuze kan ook inhouden dat men zich tijdelijk of gedeeltelijk onttrekt aan de arbeidsmarkt (omwille van zorgtaken, combinatie arbeid en gezin, gezondheid...). Op langere termijn draagt dit echter evengoed bij tot het gezond houden van de loopbaan. Een goed loopbaanbeleid biedt werknemers daarvoor de juiste instrumenten. Een structureel werkbaarheidsbeleid is dus een onontbeerlijk onderdeel van een loopbaanbeleid. Onderbrekingen moeten financieel mogelijk gemaakt en aangemoedigd worden (bv. via tijdskrediet, aanmoedigingspremies), met speciale aandacht voor vijftigplussers en deeltijdse werknemers. Daarbij horen ook positieve stimulansen om terug aan de slag te gaan na een periode van inactiviteit (bv.

werkhervattingstoelage). De werkbaarheid houdt ook in dat mensen die hun loopbaan onderbreken maximaal vervangen moeten worden.

CAO 104, die voorziet in het opstellen van een werkgelegenheidsplan voor 45-plussers, is ongetwijfeld een aanzet tot nadenken over en het organiseren van werkbaar werk in de onderneming. CAO 104 is echter te vrijblijvend en te weinig doortastend om op korte termijn tot een leeftijdsbewust personeelsbeleid te komen.

Er is nood aan sectorale modellen van 'duurzaam werken'. Zo'n model moet vertrekken van elementen inzake arbeidsomstandigheden die potentieel voor moeilijkheden kunnen zorgen in de loopbaan van een werknemer: ploegenarbeid, nachtarbeid, lopendebandwerk, monotone arbeid en fysiek/ psychosociaal belastende arbeid... Het doel is om in te grijpen in de arbeidsomstandigheden en tegelijk het maximaal behoud van de tewerkstelling over heel de loopbaan en op oudere leeftijd te bewerkstelligen. Vroegtijdig anticiperen op werknemers die potentieel in moeilijkheden zijn of kunnen raken, is de beste garantie om een langere loopbaan te realiseren. De belastende factoren moeten worden gelinkt aan een bepaald stadium in de loopbaan, niet noodzakelijk in hetzelfde bedrijf. Met de combinatie van een periode in de loopbaan en de belastende factor(en) stemmen hetzij een aantal rechten, hetzij een aantal maatregelen overeen. Belangrijk is ook dat er niet alleen oog is voor een collectieve benadering, maar ook ruimte gelaten wordt voor individuele situaties.

2.4. Werkgevers moeten hun verantwoordelijkheid nemen

Werkgevers moeten garant staan voor kwaliteitsvolle jobs (ook bij nachtarbeid en ploegenarbeid). In de eerste plaats betekent dit dat ze collectieve

2

rechten (zoals tijdskrediet en BEV) niet beknotten voor hun werknemers. Daarnaast moeten ze ook zelf investeren in opleiding en in tijd om opleiding te volgen, en in maatregelen om werknemers te ondersteunen om hun werkvermogen op peil te houden. Ook aanpassingen in de arbeidsorganisatie (bv. via sociale innovatie) kunnen het werk werkbaarder maken. Het is essentieel dat dergelijke maatregelen tot stand komen via sociaal overleg om voldoende draagvlak te creëren.

Loopbaanzekerheid kan alleen maar gerealiseerd worden als er voldoende jobs zijn. Het is de verantwoordelijkheid van de werkgever om jobs te creëren en deze werkbaar te houden. Arbeidsduurvermindering met behoud van loon is één van de manieren om dat te realiseren.

3. Loopbaanzekerheid, ook voor werklozen

3.1. Beeldvorming

We moeten de beeldvorming rond werklozen positief bijstellen. Werkloosheid is geen eigen keuze. De idee dat iedereen die werk wil, ook volwaardig en werkbaar werk kan en zal vinden en dat wie geen werkt vindt profiteert, klopt niet en vloeit voort uit een neoliberale visie op economie, tewerkstelling en de arbeidsmarkt. Werkloosheid kan iedereen overkomen en uitkeringen liggen soms zelfs onder de armoedegrens.

De werkloze is niet schuldig aan zijn of haar eigen werkloosheid. Werkloosheid is in belangrijke mate het gevolg van een aantal collectieve oorzaken: conjunctuurschommelingen, mismatch op de arbeidsmarkt, slechte loon- en arbeidsvoorwaarden, delocalisatie ... waarop de werkloze weinig of

geen impact heeft. Het is niet zijn individuele verantwoordelijkheid maar deze van de economie en de maatschappij. Er moet een oplossing komen voor de groep van werklozen die niet bemiddelbaar is naar werk.

3.2. Begeleiding

De opleiding en begeleiding van werkzoekenden moet er op gericht zijn hun competenties te versterken, zodat hun duurzame positie op de arbeidsmarkt verbeterd wordt. Dit geldt ook en vooral voor de moeilijk te bemiddelen werkzoekenden. De snelste weg naar een job is niet altijd de weg naar een duurzame job.

3.3. Mobiliteit

De overheid moet garanderen dat mobiliteit geen drempel is voor toegang tot een job, noch voor toegang tot begeleiding naar werk. Meer investeren in goedkoper openbaar vervoer, dat afgestemd is op werkuren en locaties van bedrijven, is nodig. Ook bedrijven moeten hierbij hun verantwoordelijkheid opnemen.

3.4. Kinderopvang

Toegang tot bereikbare, voldoende flexibele en betaalbare kinderopvang moet een criterium worden om te beoordelen of een bepaald jobaanbod wel passend is. We pleiten voor een uitbreiding van het aantal kinderopvangplaatsen, in de eerste plaats in de centrumsteden waar de nood het hoogst is.

3.5. Engagement van bedrijven en overheid

Om onze eisen rond garanties inzake werkervaring te ondersteunen, gaan we ook voor een beleid waarin bindende engagementen van bedrijven en overheden worden gevraagd om in kwalitatieve, correct verloonde werkervaring te voorzien voor alle kortgeschoolde jongeren. Publieke en private

sector moeten daarbij op dezelfde spelregels beroep kunnen doen.

3.6. Sancties

Sanctionering moet gebaseerd zijn op transparante regels en procedures, onafhankelijk oordeel, recht op bijstand en beroepsprocedures, en een duidelijk eindpunt van controle carrousel. Eventuele sancties moeten slaan op het niet-zoeken van werk, niet op het niet-vinden van kwaliteitsvol werk. Vooral eer over een sanctie kan gesproken worden, moet eerst alles in het werk zijn gesteld om alle hindernissen in de zoektocht naar werk weg te halen.

3.7. Onze syndicale rol

Ook na de zesde staatshervorming claimen we expliciet onze rol bij het informeren (over rechten en plichten) en het bijstaan (bij controleprocedures en sancties) van werkzoekenden. We besteden ook aandacht aan de positie van leefloners en bekijken hoe we ook hen kunnen ondersteunen.

3.8. Uitbesteding

Waar er begeleiding naar werk uitbesteed wordt, moet er een aantoonbare meerwaarde zijn, mag dit de basisdienstverlening van de overheid niet in gedrang brengen, en moet de controle op de kwaliteit sluitend gebeuren. De eindverantwoordelijkheid voor begeleiding naar werk ligt bij de overheid en mag niet overgelaten worden aan de private markt.

4. Jobs voor doelgroepen

4.1. Focus op kortgeschoolden

Aangezien de kortgeschoolden de zwaarste klappen krijgen op de arbeidsmarkt moeten de toekomstige maatregelen in sterke mate op deze groep focussen. Laag- of kortgeschoold zijn is de meest

determinerende factor in het niet vinden van een job.

Dat betekent echter niet dat er geen maatregelen voor andere doelgroepen noodzakelijk zijn. Of dat we de maatregelen niet moeten moduleren om bijvoorbeeld ook leeftijd in rekening te brengen. Een RSZ-korting die focust op laagbetaalden zou een positief effect kunnen hebben in de creatie van jobs voor laaggeschoolden, maar moet verder worden onderzocht. Als een dergelijke korting de vorm aanneemt van een structurele loonkostenvermindering (nl. het uitbreiden van de lagelooncomponent), moet dit uiteraard een federale bevoegdheid blijven om loonkostenconcurrentie tussen de verschillende Gewesten te vermijden.

4.2. Middelen voor jobcreatie behouden

Middelen die vandaag ingezet worden voor rechtstreekse jobcreatie (via specifieke statuten als Gesco of dienstencheques, of via tewerkstelling in de sociale economie) moeten daarvoor blijvend ingezet worden.

Tewerkstelling in de sociale economie (zoals beschutte en sociale werkplaatsen) is in de eerste plaats een tussenstap naar een reguliere job, maar is vandaag in veel gevallen noodgedwongen ook een finaliteit. Dit laatste omdat de sociale economie een antwoord biedt op maatschappelijke noden die anders niet worden ingevuld, alsook omdat het een manier is om een perspectief op kwaliteitsvol werk te bieden aan wie uit de boot valt op de reguliere arbeidsmarkt. Zolang mensen onvoldoende kansen krijgen op die reguliere arbeidsmarkt, pleiten we voor een sterke uitbreiding van het aantal plaatsen in de sociale economie.

ABVV-regio Antwerpen

@abvvantwerpen - 26 april 2014 11:14

Werklozen mogen niet
gestigmatiseerd worden.
Werkloosheid is geen keuze.
Negatief beeld moet omgebogen
[#congresABVV](#)

2

We moeten daarbij bijzondere aandacht blijven hebben voor oneerlijke concurrentie met andere sectoren én voor neerwaartse concurrentie tussen o.a. arbeid in gevangenissen en de sociale economie. Er kan geen sprake zijn van verdringen van reguliere jobs. Economische werkloosheid in deze sector moet vermeden worden.

4.3. Investeren in opleiding is prioritair

Werkzoekenden tijdelijk goedkoper maken (via RSZ-kortingen of activering van de uitkering) verhelpt de competentiekloof niet. Voor ons is het een prioritair actiepunt om de overgedragen middelen voor doelgroepen (RSZ-kortingen, activeringen van uitkeringen) maximaal te heroriënteren naar opleiding van werkzoekenden via de VDAB en in samenwerking met de sectoren, behalve wanneer de link met effectieve tewerkstelling aantoonbaar is. Hiermee versterken we de kansen van werknemers op de arbeidsmarkt en komen we tegemoet aan de vraag naar instroom naar competente werknemers. Daarnaast moet de verantwoordelijkheid van de werkgevers om te investeren in opleiding van werknemers ook behouden blijven. Een garantie op een minimum aantal opleidingsdagen per personeelslid zou sowieso aangeboden moeten worden.

4.4. RSZ-korting en activering van de uitkeringen

RSZ-kortingen en activering van de werkloosheidsuitkering kunnen als techniek overeind blijven. Maar ze moeten, meer dan vandaag het geval is, aangewend worden in functie van opleiding en als een vervolgtraject op opleiding. Bovendien mag reguliere tewerkstelling hierdoor niet in het gedrang komen en moet er een garantie zijn op een contract van onbepaalde duur.

Hierbij moeten maatregelen zoals IBO strenger geconditioneerd worden zodat het verplichte opleidingsluik ook effectief wordt ingevuld en de werkloze werkelijk opgeleid wordt. Een IBO mag geen zuivere loonkostmaatregel zijn en het kan niet dat IBO'ers als goedkope gesubsidieerde arbeidskrachten ingezet worden in het productieproces, wat oneerlijke concurrentie in de hand kan werken. Dit alles betekent ook dat een IBO enkel in functie van bepaalde doelgroepen mag ingezet worden: in de eerste plaats kortgeschoolden.

4.5. Diversiteit

De positie van personen met een arbeidshandicap en mensen met migratieachtergrond blijft zeer precar op onze arbeidsmarkt, alsook die van oudere werknemers, die na ontslag nog moeilijk aan de slag geraken. We moeten ervoor kiezen om ook hier aan positieve beeldvorming te werken.

Investeren in opleiding en begeleiding kan slechts ten dele hiervoor een oplossing bieden. Discriminatie van mensen met migratieachtergrond, personen met een handicap en oudere werknemers blijft een realiteit op de arbeidsmarkt. De vele sensibiliseringsacties en stimuli (zoals diversiteitsplannen) hebben onvoldoende effect. Een doorgedreven en gecoördineerd beleid van antidiscriminatie, waarin ook werkgevers hun verantwoordelijkheid opnemen, is dus absoluut noodzakelijk.

We pleiten daarom voor dwingendere maatregelen, met name aanwervingsquota voor bedrijven en het verplicht maken van goed omkaderde en opgevolgde diversiteitsplannen voor bedrijven, zodat ook werkgevers voor hun verantwoordelijkheid geplaatst worden.

5. Sociaal overleg over arbeidsmarktbeleid in Vlaanderen

5.1. Tweejaarlijkse werkgelegenheidsakkoorden

Complementair aan de interprofessionele akkoorden op federaal niveau gaan we voor brede, tweejaarlijkse Vlaamse akkoorden over arbeidsmarktbeleid. Eerst onder de sociale partners in de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en vervolgens versterkt via afspraken met de Vlaamse overheid in het Vlaams Economisch en Sociaal Overleg Comité (VESOC).

Dergelijke akkoorden kunnen pas afgesloten worden als ze breed gedragen worden binnen de eigen organisatie. Uiteraard is een dergelijk akkoord altijd een compromis, maar we moeten - meer dan vandaag - onze eigen standpunten hierin kunnen terugvinden.

5.2. Sectoraal sociaal overleg

Aan de structuren van het sociaal overleg wordt niet geraakt. Wij staan voor het behoud en versterken van het sectoraal overleg op federaal niveau. Wel verschuiven belangrijke sociale overlegmateries naar de regio's, zoals betaald educatief verlof, doelgroepenbeleid, industrieel leerlingenwezen, ... De regionale materies worden bijgevolg gaandeweg belangrijker, ook voor het sectoraal overleg.

We willen daarom de impact van dat sectoraal sociaal overleg op het arbeidsmarktbeleid vergroten. Sectorale plannen over werkbaar werk, opleiding en werkplekieren vormen daarbij de eerste focus. Ook dit sectoraal overleg moet starten op paritair niveau. Aanvullend kan dit versterkt worden via sectorconvenants met de overheid.

Philippe Diepvents

@PhDiepvents - 26 april 2014 11:15

Maak werknemers sterker in plaats van goedkoper. Focus op opleiding in plaats van doelgroepkortingtombola voor werkgevers [#congresABVV](#)

Vooruit voor een duurzame economie

een sterke vakbond is
broodnodig

VLAAMS
ABVV

1. Groei kaderen in een rechtvaardige transitie

1.1. Meten is weten

Om de toestand van de Vlaamse economie te meten en de evolutie naar meer duurzaamheid te kunnen opvolgen moet de overheid een andere indicator ontwikkelen die in de plaats komt van het bruto binnenlands product (BBP). Een dergelijk meetinstrument moet in een internationale context ontwikkeld en gepromoot worden.

Het BBP telt de marktwaarde samen van alle goederen en diensten die op één jaar tijd geproduceerd worden in een land of regio. Het BBP negeert daarbij de sociale of milieunadelen van de productie en telt het herstel van schade door ongevallen mee als iets positiefs. Zo schept het BBP de valse indruk dat duurzaamheid ten koste gaat van onze economie en rijkdom.

1.2. Anders produceren

Omschakeling naar een duurzame economie vereist ingrijpend technologische innovaties en investeringen op middellange termijn. Groei is nodig in toekomstgerichte activiteiten zoals hernieuwbare energie, schone technologie, duurzame materialen, openbaar vervoer en de bouw (het energiezuinig maken van bestaande gebouwen). De bestaande industriële sectoren moeten zich richten op deze nieuwe activiteiten. Ook de overheid heeft hierin een actieve rol te spelen, o.a. door de industrie dwingende energienormen op te leggen.

Omschakeling is te overwegen voor welgekozen andere sectoren. Omschakeling van de energiesector is noodzakelijk. Dat moet rekening houden met de mate waarin duurzame energiebronnen aanwezig zijn.

Investeren in schaliegas en steenkoolgas is onverantwoord, gelet op de impact op mens en milieu. Het houdt bovendien het risico in dat we de omschakeling naar meer hernieuwbare energie uitstellen en zelfs hypothekeren. Daarom mag er niet geïnvesteerd worden in deze energiebron. De productie, verkoop en aankoop hiervan moet verboden worden.

Anders produceren moet er ook voor zorgen dat we een aantal bestaande risico's kunnen afbouwen (bv. kernenergie) en moet ook doordacht gebeuren zodat we geen nieuwe risico's creëren.

1.3. Anders consumeren

Collectieve voorzieningen bieden meer mogelijkheden voor een optimaal gebruik en een rechtvaardige verdeling van de beschikbare goederen en diensten. Overheidsdiensten (openbaar vervoer, publieke ontleendienst voor gereedschap naar het voorbeeld van bibliotheken) en het delen van private goederen (bv. autodelen) levert hetzelfde nut op, maar kosten een pak minder grondstoffen en energie dan individuele consumptie. We moeten de consumentencoöperatieven - en andere initiatieven die samen aankopen organiseren - ondersteunen (cfr. Samen Sterker) (zie ook 4.5 en 5.5).

'Gemene goederen' zijn een volgende mogelijkheid. Het zijn goederen, zoals water, die niet toebehoren aan private personen en door iedereen gebruikt worden. Het is belangrijk dat het beheer ervan in publieke handen blijft en dat iedereen beschikt over voldoende en betaalbaar drinkwater. Ook kennis moet zoveel mogelijk een 'gemeen goed' zijn. In die zin ondersteunen we de strijd tegen de toe-eigening van intellectuele eigendomsrechten.

Marc Spruyt

@MarcSpruyt - 24 april 2014 20:00

4 dappere collega's geven goede voorbeeld en komen met de fiets naar [#congresABVV](#) in Blankenberge

Bedrijven richten zich nu vaak alleen op de verkoop van zoveel mogelijk producten. In de toekomst moeten ze zich meer richten op de vraag hoe ze zo goed mogelijk kunnen voorzien in de behoeften, bijvoorbeeld door producten en diensten samen aan te bieden in één pakket. Energiedienstenbedrijven zijn hiervan een concreet voorbeeld, maar dit staat in Vlaanderen nog in de kinderschoenen.

Daarnaast moeten ook de effecten van een aantal nieuwe evoluties (bv. effect van internetverkoop op mobiliteitsproblemen, bv. het aanbod van producten uit de hele wereld in plaats van lokale producten) onderzocht en zo nodig geremedieerd worden. De overheid moet mensen op een positieve manier overtuigen om duurzame producten te kopen. Dat moet door hen goede keuzemogelijkheden aan te reiken. Daarom streven we naar de vervanging van de bedrijfswagen door het mobiliteitsbudget.

De overheid voert een beleid door fiscaal in te grijpen. Via een lagere BTW of subsidies worden duurzame producten aangemoedigd. In de mate dat betaalbare alternatieven voorhanden zijn, kan een hogere BTW op producten die schadelijk zijn voor het milieu ontradend werken. De overheid moet erover waken dat producten en diensten op een transparante en correcte manier worden aangeboden zodat de consument voldoende wordt beschermd.

Stimulansen mogen niet alleen ten goede komen van hogere inkomensgroepen en middenklasse. Ook lagere inkomens moeten op vlak van energie, huisvesting en mobiliteit de mogelijkheid krijgen om duurzame en besparende keuzes te maken door stimulansen maar ook door verplichtingen, bv. voor verhuurders van woningen.

Vlaanderen heeft ook sturende heffingen nodig (zie ook hoofdstuk 'Naar een rechtvaardige verdeling van de welvaart'). De hoge belasting die afvalovens betalen op afvalverbranding is één van de redenen van het succes van afvalrecyclage in Vlaanderen.

1.4. Andere mobiliteit

Sommige logistieke activiteiten (Vlaanderen als doorvoerland) hebben minder toegevoegde waarde maar veel negatieve effecten op de verkeersafhandeling, en dus op de globale economie en op het milieu. De aangekondigde kilometerheffing voor vrachtwagens is hierop een deel van het antwoord, op voorwaarde dat de maatregel niet concurrentieverstorend is.

Het huidige beleid over bedrijfswagens werkt omgekeerd herverdelend, is duur voor de overheid en is milieubelastend. Het inzetten van bedrijfswagens als loonkostverlagende maatregel moet fiscaal tegengewerkt worden. Een verschuiving van (private) automobilititeit en goederenvervoer over de weg naar meer openbaar vervoer en goederenvervoer via het spoor en de waterwegen heeft voordelen. Het verlaagt de druk op het milieu en het aantal verkeersslachtoffers en verhoogt de kwaliteit van het wonen in onze steden en gemeenten.

Gratis openbaar vervoer voor bepaalde doelgroepen en bepaalde types verplaatsingen is een oplossing voor problemen zoals vervoersarmoede. De overheid ondersteunt autodelen, elektrische wagens en fietsen en speelt in op allerlei vernieuwende vormen van duurzame mobiliteit. Voor het woon-werkverkeer moet de klemtoon maximaal liggen op het gebruik van de fiets en het openbaar vervoer. Daarnaast kunnen we gebruik van de auto niet volledig uitsluiten. Dus moet er ook ingezet worden

Hanne Demuzere

@Muzerke - 24 april 2014 18:51

Sterke vrouwen, sterke vakbond
[#congresABVV](#). Nog 15 km te gaan...

3

op de vergroening van ons wagenpark. Vlaanderen moet daarin een voortrekkersrol op zich nemen: zowel in regelgeving als in productie.

1.5. Rechtvaardig verdelen

Er zal maar draagvlak zijn voor verandering richting duurzame samenleving als dat de bevolking als geheel ten goede komt. Er zijn enorme investeringen nodig, bijvoorbeeld in hernieuwbare energie. De inspanningen die daarvoor gevraagd worden moeten rechtvaardig verdeeld worden, ze moeten haalbaar en betaalbaar zijn voor iedereen. En ook de economische voordelen van die inspanningen moeten ten goede komen aan de volledige bevolking.

2. Onze economie duurzamer maken door gericht te investeren

2.1. Nieuwe jobs door te investeren in belangrijke maatschappelijke behoeften

Vlaanderen heeft behoefte aan een relancebeleid dat nieuwe jobs schept. Dat moet gebeuren door te investeren in belangrijke maatschappelijke behoeften, zoals ouderenzorg en mobiliteit.

Vlaanderen moet inzetten op een de kringlooeconomie en een klimaatneutrale economie. Dat kan door een sterke en lokaal verankerde hernieuwbare energiesector, door de infrastructuur voor het openbaar vervoer uit te bouwen, door nieuwe lage-energiegebouwen te bouwen en door bestaande gebouwen energiezuinig te renoveren. Deze laatste operaties moeten ook ten goede komen aan de zwaksten op de woningmarkt en mogen bijgevolg niet leiden tot een verhoging van de huurprijzen. Vlaanderen moet ook investeren in systemen en voorzieningen om de vergrijzing op te vangen.

De overheid heeft een essentiële rol in de financiële wereld en de bankensector. Daarom moeten we intern ook het debat verder voeren over de rol van de volkslening, de overheidsbanken, de regulering van de bankensector en de splitsing van banken in spaar- en zakenbanken.

2.2. (Duurzame) Industrie is nodig

Industrie is nodig voor het behoud en de ontwikkeling van Vlaanderen. Industrie zorgt voor 40% van de Vlaamse welvaart. Daarom is er nood aan een krachtig duurzaam industriebeleid om de huidige dramatische terugval in de industriële productie een halt toe te roepen. Een duurzaam industrieel beleid mikt op een gezonde economie, op kwalitatieve jobs, op de ontwikkeling van de maatschappij als een geheel, dit met een minimale impact op het milieu en zonder de mogelijkheden van de toekomstige generaties in het gedrang te brengen.

Enkel het bestaande verbeteren (een 'groene' economie, productinnovatie, ...) zal niet volstaan. Om onze welvaart te behouden is een nieuwe industrialisering nodig, maar binnen een context van duurzame ontwikkeling, een transitie naar een kringlooeconomie, afgestemd op de noden van de samenleving (wonen, werken, kleden, voeden, ...). De Vlaamse economie is echter kwetsbaar omdat Vlaanderen over maar weinig natuurlijke hulpbronnen beschikt en we daardoor in sterke mate afhankelijk zijn van import.

Er moet dan ook verder geïnvesteerd worden in het duurzamer en ecologisch produceren in de traditionele industriële sectoren. Een aantal Belgische bedrijven zijn hier voorloper. Deze blijven een belangrijke factor in de tewerkstelling.

2.3. Investeren in 'onderzoek en ontwikkeling' dat problemen oplost

Er is sturende overheidssteun nodig in opleiding en duurzame innovatie. Die steun moet kwalitatieve jobs opleveren, naast oplossingen voor energie- en grondstoffenschaarste, klimaat en vergrijzing. De economie moet investeren in schone technologie (duurzame productieprocessen) en in de ontwikkeling van duurzame producten.

De middelen in Vlaanderen zijn beperkt. Ze gaan best naar een beperkt aantal onderzoeksdomeinen waar Vlaanderen een daadwerkelijk competitief voordeel kan uitbouwen. Werkgelegenheid behouden of scheppen is daarbij een belangrijk criterium. Regionale spreiding is een aandachtspunt.

Maatschappelijk overleg over die keuzes is van belang. Als keuzes breed overlegd en gesteund zijn, wordt er sneller werk gemaakt van hun uitvoering. Het is daarbij belangrijk dat Vlaanderen meer inzet op het naar de markt brengen van onderzoeksresultaten, bijvoorbeeld door te investeren in pilootbedrijven waarin de overheid participeert. Zo heeft onze samenleving meer voordeel van de innovatie.

Ook arbeidsorganisatorisch zal de fabriek van de toekomst er anders uitzien. Werknemers moeten van nabij betrokken worden bij het transitieproject. Ook hierbij is innovatie nodig, zij het dan een sociaal aanvaardbare door het sociaal overleg geschraagde innovatie. Ook hier moet de overheid haar rol als facilitator spelen. Onderzoek en ontwikkeling moet daarom ook betrekking hebben op sociale innovatie: verbetering van de arbeidsorganisatie, ergonomie, veiligheid op de werkvloer, ...

2.4. Investeren in mensen

Een toekomstgerichte samenleving investeert volop in de opleiding van haar mensen. Ze investeert

in levenslang en levensbreed leren, ongeacht de opleiding en de toekomstige beroeps categorie. Ze denkt daarbij vooruit en organiseert het onderwijs ook in functie van het gewenste algemene toekomstbeeld. Ze investeert ook in werkbaar en zinvol werk. (Het hoofdstuk 'Naar meer loopbaanzekerheid' gaat dieper in op deze problematiek.)

2.5. Investeren in infrastructuur

Het uitbouwen van een duurzame en efficiënte logistieke sector veronderstelt investeringen in verkeersinfrastructuur. Het betreft o.a. investeringen in veiligheid, investeringen ten behoeve van de werkomstandigheden van het personeel (bv. voldoende vrachtwagenparkings, die veilig en comfortabel uitgerust zijn), maatregelen om te komen tot een betere doorstroming van het verkeer en betere verkeerseducatie. Dit is niet enkel een verantwoordelijkheid van de overheid, maar ook van de havenbedrijven, de logistieke centra, enz.

2.6. Een maatschappelijk Pact 2030

In opvolging van het Pact 2020 moeten de sociale partners, het georganiseerde middenveld en de overheid een Vlaams Pact 2030 sluiten dat leidt naar duurzame tewerkstelling in een duurzame economie.

Het nieuwe pact moet ervoor zorgen dat de juiste investeringsbeslissingen worden genomen en dat alle actoren dezelfde richting uitgaan. Krachtlijnen zijn onder meer de kringlooeconomie, de klimaatneutrale samenleving, welzijn verhogen en ongelijkheid verminderen. De discussie over de toekomst van onze economie wordt vandaag te veel gevoerd in een besloten kring van politici, enkele academici en werkgevers.

De spontane marktwerking zal geen duurzame economie tot stand brengen. De transitie naar een

Issam Benali

@Issam_Benali - 26 april 2014 11:35

Een sterk uitgewerkt hoofdstuk over een duurzame economie, de rode vakbond laat zijn groene kant zien! #congresABVV

3

duurzame economie veronderstelt het vormen van een tegenmacht om een maatschappelijke structuurhervorming te realiseren waarin economische democratie leidt tot duurzame groei. Vakbonden vormen een onmisbaar bestanddeel van die tegenmacht: ze zijn bij uitstek goed geplaatst om de brug te slaan tussen sociale en ecologische verzuchtingen, en kunnen bijdragen tot de uitbouw van die tegenmacht.

Het Vlaams ABVV moet het Pact 2030 over de transitieaanpak en de noodzaak van een kringloopeconomie, alsook de daarmee gepaard gaande discussie over een efficiënte syndicale organisatie in zo'n nieuwe economie, intern op de agenda zetten en voorbereiden.

De overheid moet dit pact uitwerken in een overkoepelende en sturende overheidsvisie op 'een duurzame economie en een duurzame samenleving'. Die visie moet economische, sociale en ecologische overwegingen bundelen in een integrale aanpak. De overkoepelende visie moet aangevuld worden met strategische actieplannen voor de sectoren. De visie moet het voorwerp zijn van intensief sociaal overleg en maatschappelijke debat. Het gaat daarbij niet om het schrijven van plannen, maar om de opbouw van een maatschappelijk draagvlak en om het vinden van de (politieke) wil om ideeën om te zetten in de praktijk.

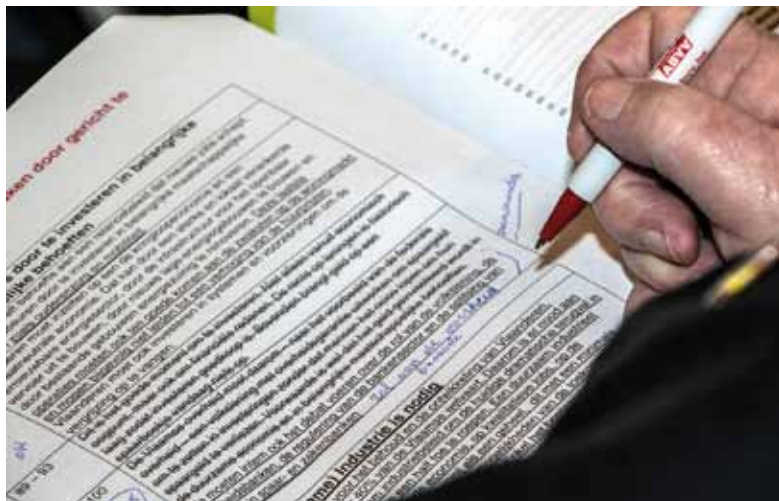
3. Onze economie duurzamer maken met een sterkte en sturende overheid

3.1. Regelgeving meer sturend maken

De huidige politieke keuze om regelgeving te schrappen (deregulering) en om vrijwillige afspraken te maken met bedrijven werkt niet. Deregulering dient niet het algemeen belang van een duurzame transitie. Deregulering heeft niet alleen geleid tot de financiële crisis, maar ook tot de ecologische en klimaatcrisis, waarvan de volgende generaties en dan nog vooral de sociaal zwakkeren de kosten zullen moeten dragen.

Regelgeving is een belangrijk overheidsinstrument om de economie en de maatschappij in beweging te zetten om de uitdagingen van de toekomst aan te pakken. Goede regelgeving legt ambitieuze maar haalbare doelstellingen vast, bevordert innovatie en biedt een duidelijk investeringskader voor economische activiteiten. Zo stimuleert de overheid bestaande 'voorloper'-bedrijven en komen nieuwe voorlopers tot stand. Om het verschil te maken met andere landen moet Vlaamse regelgeving verder durven gaan dan de minimumregelgeving die Europa oplegt. De Vlaamse regelgeving moet consequent en aanvullend zijn aan de Europese regelgeving.

Goede regelgeving geeft duidelijke sociale en ecologische randvoorwaarden aan die de economie en de maatschappij moeten respecteren. Luchtverontreiniging veroorzaakt bijvoorbeeld nog altijd belangrijke gezondheidsschade en verdient dus een meer doortastende aanpak. Bij de voorbereiding van regelgeving moeten steeds de sociale, milieu- en economische effecten worden ingeschat en moet

worden gewaakt over de rechtvaardige verdeling van lusten en lasten.

De verschillende staatsvormingen zorgen op sommige terreinen voor versnipperde regelgeving en/of ongecoördineerd beleid. Dat is onwenselijk, de verschillende overheden moeten hun regelgeving en beleid op elkaar afstemmen. Het transportbeleid illustreert de problemen. De zesde staatsvorming zal leiden tot een wegcode en een rijopleiding die verschilt per regio. Veiligheid moet hier voorop staan, en die is alleen gebaat met duidelijkheid, niet met regels die enkele tientallen kilometers verder niet meer gelden. Pleiten voor Europese harmonisatie, en tegelijk verschillende wegen bewandelen in de regio's, dat is een contradictie...

3.2. Schone lucht

Handel in CO2-emmissierechten en het commercialiseren van schone lucht is niet de oplossing voor het beperken van de uitstoot. Dit is echter een bijzonder complex dossier dat industrie, consumenten en werknemers aanbelangt. We pleiten voor het opstarten van een ruim debat hierover, in de eerste plaats binnen het ABVV.

3.3. Voorwaarden voor overheidssteun

Om in aanmerking te komen voor overheidssteun moeten bedrijven transparantie verschaffen en het sociaal overleg respecteren. De steun mag niet alleen gaan naar een beperkte groep van grote bedrijven, maar moet ook terecht komen bij innovatieve kleinere bedrijven, mits syndicaal toezicht.

Elke steunverlening moet een duurzaamheidstoets doorstaan. De criteria moeten telkens bevragen in welke mate aanzetten kunnen worden gegeven tot het duurzaam ondernemen.

Bedrijven kunnen enkel steun krijgen in het licht van

maatschappelijke doelstellingen zoals het behoud of het scheppen van volwaardige tewerkstelling, het aanbieden van opleidingen aan zoveel mogelijk werknemers, het werkbaar maken van jobs en de zorg voor het milieu. De overheid moet streng toezien op de naleving van deze voorwaarden en de maatschappelijke meerwaarde van de steun. Ze moet subsidies terugvorderen als de afgesproken resultaten en/of investeringsafspraken niet nagekomen worden.

Een betere controlemogelijkheid moet aan de ondernemingsraad gegeven worden. De OR moet hierover steeds voorafgaand advies kunnen verlenen en informatie kunnen verkrijgen over de aanwending van de steun.

Met het energiegebruik verbonden steunmechanismen (belastingverminderingen, -vrijstellingen en subsidies) ten voordele van bedrijven moeten volledig in kaart gebracht worden. Waar nodig moeten ze hervormd worden zodat ze bijdragen tot de uitbouw van een duurzame, energie-efficiënte en klimaatneutrale economie met een hoge tewerkstelling. Via een gelijk speelveld op Europees vlak moeten een opbod van steunmechanismen tussen lidstaten van de EU vermeden worden.

3.4. Rechtvaardige en groene fiscaliteit

De overheid moet haar publieke middelen zo verzamelen dat dit de duurzame samenleving en economie ten goede komt. De overheid moet daarom werk maken van rechtvaardige en vergroende belastingen. (Het hoofdstuk 'Naar een rechtvaardige verdeling van de welvaart' gaat hierop dieper in.)

3.5. Een duurzame overheid

De eigen werking van de overheid duurzaam maken is ook een manier om duurzame bedrijven

3

te steunen. In Europa vertegenwoordigen overheidsopdrachten (de aankoop van zowel goederen als diensten door de overheid) ongeveer 19% van de totale waarde van goederen en diensten (in België ligt dit cijfer waarschijnlijk nog hoger). Indien de overheid beslist dat alle (relevante) producten/diensten die worden aangeschaft, moeten voldoen aan de criteria van 'cradle to cradle' (C2C), dan kan de markt worden gestimuleerd om zich te richten op een kringlooeconomie.

Overheidsopdrachten moeten gaan naar bedrijven die tegen een redelijke prijs het meeste toegevoegde waarde, innovatie en tewerkstelling scheppen in Vlaanderen. Dat zijn niet noodzakelijk de goedkoopste aanbieders. Er is sprake van 'duurzame overheidsopdrachten' als bedrijven alleen overheidsopdrachten kunnen binnenhalen als ze voldoen aan sociale eisen (bv. een diversiteitsbeleid voeren en inzetten op sociaal overleg) én aan milieueisen. Als een dergelijk beleid slim gecombineerd wordt met het Vlaamse innovatiebeleid, helpt dat de Vlaamse economie vooruit.

4. Onze economie duurzamer maken met bedrijven en sectoren

4.1. Meer visie en actie in de sectoren

De sectoren moeten meer initiatieven nemen om 'duurzaam' te worden. Ze moeten creatief en proactief inspelen op maatschappelijke behoeften. Veel meer dan vandaag moeten ze de vakbondsvertegenwoordigers daarbij betrekken. Dat is cruciaal om de noodzakelijke veranderingsprocessen te sturen en daarbij rekening te houden met sociale overwegingen.

De neergang van een sector is vaak te wijten aan te

weinig innovatie. Men speelt te weinig in op nieuwe niches. Men investeert te weinig in onderzoek en ontwikkeling en in producten met meer toegevoegde waarde. We verwijzen hier naar de clusters, de slimme specialisatie waarvan de overheid maar ook de sectoren effectief werk moeten maken.

4.2. Meer oog voor andere belanghebbenden

Private bedrijven moeten ook oog hebben voor de belangen en behoeften van de werknemers én van hun klanten de buurt en het milieu. Een eerlijke en open dialoog met alle belanghebbenden, op basis van duidelijke en volledige informatie, is het startpunt. Maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO) is nu te vaak beperkt tot de zorg voor het bedrijfsimago, maar het moet leiden tot een andere bedrijfscultuur waarin ook het welzijn van de werknemers, de samenleving en het leefmilieu centraal staan.

4.3. Meer samenwerking tussen bedrijven

Samenwerking tussen bedrijven helpt om bedrijven duurzaam te maken. Bedrijven in eenzelfde streek of op eenzelfde bedrijventerrein kunnen samen investeren in waterzuivering, hernieuwbare energie en mobiliteit.

Binnen het economische proces van grondstof tot gebruiker (de productieketen) biedt samenwerking mogelijkheden tot efficiëntiewinst en kansen voor duurzaamheid (bv. besparen op verpakking en materialen). In 'industriële ecosystemen' zijn de afvalstoffen van sommige bedrijven de grondstoffen voor andere. De overheid kan ook samenwerkingsverbanden in innovatie of marketing en export belonen.

Veel vormen van samenwerking komen tot stand binnen een bepaalde regio. Om de regionale

clustering tussen bedrijven, kennisinstellingen en overheden te bevorderen in het kader van een duurzaam toekomstbeeld zijn ook regionale visies nodig. Hier is een rol weggelegd voor de SERR-RESOC's (subregionale overlegorganen tussen werknemers- en werkgeversorganisaties).

4.4. Meer coöperatieven

Als vakbond zijn we voorstander van coöperatieven die de waarden en normen respecteren van de International Co-operative Alliance (ICA). Het ABVV wil in het bijzonder coöperanten ondersteunen die de duurzame weg inslaan. Een reeks factoren maakt dergelijke coöperatieven tot een stabiele factor in de economie. Het betreft onder meer de controle die hun leden hebben over de productiemiddelen; het belang dat ze hechten aan economische democratie, werkzekerheid en opleiding & vorming; het langetermijnperspectief op duurzaam ondernemen; het nastreven van samenwerking met andere coöperatieven en de aandacht voor de (lokale) gemeenschap.

4.5. Nieuwe vormen van economische organisatie

We moeten ook dringend de bewegingen rond nieuwe alternatieve vormen van economische organisatie, zoals de peer to peer (P2P - samenwerkende netwerken) en commons (gemene goederen) volgen. Dit moet ons toelaten om met de nodige deskundigheid alternatieven te formuleren.

5. Een duurzame vakbond

5.1. Blijvende aandacht voor sensibilisering en vorming

Het Vlaams ABVV engageert zich om bijkomende inspanningen te leveren om haar kaders, militanten en leden verder inzicht te geven in de financieel-economische, sociale en ecologische problemen

en hun samenhang, en in onze rol als tegenmacht om een maatschappelijke structuurhervorming te realiseren waarin economische democratie leidt tot duurzame groei. En dat zowel op Vlaams, Europees als mondiaal niveau. Die kennis is een voorwaarde om na te denken over oplossingen die goed zijn voor de werknemers en om meer steun te verwerven voor die oplossingen.

5.2. Zelf ons positief alternatief toekomstbeeld uitdragen

De sociale verworvenheden verdedigen is belangrijk, maar volstaat niet. Om mensen samen in beweging te krijgen moeten we ons eigen beeld van de toekomst (just transition of rechtvaardige overgang) beter uitdragen, verder verfijnen en vertalen in concrete acties. Kijk naar Denemarken: dat wil tegen 2050 alle elektriciteit opwekken met hernieuwbare energie. Dankzij die ambitie is Denemarken nu de wereldwijde leider in de transitie naar groene energie.

Meer visie wapent ons voor het sociaal overleg. Het helpt om kritische vragen te stellen aan de overheid en de bedrijven. En het helpt ons te komen tot toekomstgerichte beslissingen in concrete dossiers. Het vormt de basis om maatschappelijke bondgenootschappen te sluiten of te versterken. We dragen het toekomstbeeld uit naar onze achterban en naar de samenleving via een doordachte communicatie en met concrete eisen en slogans. Dit betekent ook dat we just transition opnemen in onze klassieke eisenbundels in het kader van interprofessionele onderhandelingen en, indien nodig, er actie voor voeren.

5.3. Transitie van sectoren

We willen beter zicht krijgen op de vele initiatieven op sectorniveau om economie te versterken en meer duurzaam te maken. Het betreft zowel projecten van de overheid als van het bedrijfsleven. Voorbeelden van belangrijke sectoren zijn daarbij energie, bouwen

Marc Spruyt

@MarcSpruyt - 25 april 2014 9:23

Er zal geen dorst geleden worden op [#congresABVV](#) vandaag en morgen in Blankenberge [#kriwtr](#)

3

en wonen, mobiliteit en voeding. Belangrijke aandachtspunten zijn de werkgelegenheid, veilig en waardig werk, het tegengaan van klimaatverandering, zuinig omgaan met energie, grondstoffen en materialen en zuinig ruimtegebruik.

We moeten ook onze eigen goede praktijken verder verspreiden. We gaan bijvoorbeeld na of de aanpak van ABVV Metaal om meer inzicht te verwerven en stappen vooruit te zetten op het vlak van 'nieuwe industrialisering' als model kan dienen voor andere sectoren. We bekijken of we de hiermee opgedane ervaring kunnen uitwisselen tussen de centrales en met het interprofessionele niveau. We zoeken naar manieren waarop onze organisatie kan omgaan met de sectoroverschrijdende aspecten van de transitie en met de (sub)sectoren die winnen of verliezen bij de transitie.

5.4. Transitie op de werkvloer

Het Vlaams ABVV ontwikkelde al heel wat materiaal en vorming om werknemers te helpen bij een vakbondswerking rond het duurzaam maken van de economie. Thema's zoals mobiliteit, milieu en energie kwamen daarbij al aan bod. Andere thema's, zoals duurzaam materialengebruik, komen meer en meer in beeld.

Daarbij gelden volgende aandachtspunten:

- We zoeken verder naar wegen om zicht te krijgen op het tempo en de richting van de bedrijfsinvesteringen en die waar nodig te beïnvloeden; we gaan na hoe we de financieel-economische informatie (EFI) kunnen aanvullen met gegevens over de duurzaamheid van bedrijven; we zetten verder in op het preventief bedrijfsbeleid.
- Naast de EFI en de groene EFI is er nood aan een instrumentarium dat nagaat hoe

kwetsbaar de onderneming is op het gebied van bevoorradingszekerheid, grondstoffen en energie.

- We gaan voor een integrale syndicale werking; we leggen verbanden tussen de sociale, economische en ecologische thema's.
- Ook binnen het ABVV moet er aan capaciteitsopbouw gedaan worden bij onze afgevaardigden om de druk van onderuit te verhogen binnen de ondernemingen en sectoren inzake kwetsbaarheid van de ondernemingen, de transitie naar een kringlooeconomie en het nodige nieuwe Pact 2030.
- We streven ernaar om de aanknopingspunten in de regelgeving voor sociaal overleg over duurzaamheid op bedrijfsniveau te versterken (milieuvergunning, energiebeleidsvereenkomst, innovatiedialoog op de ondernemingsraad, verslag milieucoördinator).
- We ijveren voor transparantie zodat duidelijk is of bedrijven ook doen wat ze beloven.
- Via vorming en ondersteuning versterken we onze militanten om op een gerichte manier duurzame bedrijfsveranderingen op de agenda van het sociaal overleg te krijgen.
- Het bevoegdheidsgebied van de huidige overleg- en informatieorganen, dat vooral het sociaaleconomische terrein bestrijkt, moet uitgebreid worden. Zo moeten op termijn ook andere terreinen (metalenbalans, energiebalans, milieubalans,...) het voorwerp uitmaken van overleg en informatie.

5.5. Transities maak je niet alleen

De uitdagingen zijn groot. Uit het overleg met de andere vakbonden en met nieuwe sociale bewegingen leren we dat onze analyses van de problemen en onze voorstellen voor oplossingen steeds vaker gelijk lopen.

Er bestaat dus een stevige gemeenschappelijke basis om via samenwerking onze slagkracht te verhogen. En er zijn al overlegformules en samenwerkingsverbanden zoals Arbeid & Milieu en het Transitienetwerk. We gaan na op welke manieren we samen het beleid sterker kunnen beïnvloeden en samen actie kunnen ondernemen. We maken afspraken om beloftevolle sporen waar te maken.

Werknemers zijn ook consumenten. We moeten de mogelijkheden daarvan (opnieuw) verkennen en benutten. We bouwen hierbij verder op de ervaringen met samenaankoop (samen sterker). We sensibiliseren onze leden om hun consumptiegedrag te wijzigen. Door collectief handelen in de onderneming, bv rond mobiliteit, scheppen we ook de voorwaarden voor gedragsverandering.

Los van de middenveldorganisaties nemen veel losvaste samenwerkingsverbanden van individuele burgers (wijkwerkingen, coöperatieven) nieuwe initiatieven. Als we meer aansluiting kunnen vinden bij een door ons gemaakte selectie van initiatieven 'van onder uit' kunnen we leren uit de praktijk, mensen beter duidelijk maken welke doelstellingen we nastreven, een breder draagvlak verwerven en nieuwe leden aantrekken.

5.6. Internationale vakbondssolidariteit

Ook op Europees en internationaal niveau is een tegenmacht nodig om een rechtvaardige transitie te realiseren. Vakbonden spelen daarin een cruciale rol. Daarom investeren we in samenwerking tussen vakbonden, al dan niet binnen het Europese en het internationale Vakverbond (EVV en IVV). Dat is nodig, bijvoorbeeld om te komen tot een duurzaam en sociaal Europa, tot een krachtadig Europees antwoord op de Europese crisis of om een halt toe

te roepen aan het Duitse lageloonbeleid. Dat beleid heeft niet alleen belangrijke negatieve gevolgen voor de gemiddelde Duitser, maar ook voor Vlaanderen en de rest van Europa.

We komen ervoor op dat de normen van de Internationale Arbeidsorganisatie (beter gekend onder zijn Engelse afkorting ILO) overal ter wereld gerespecteerd worden. Het gaat onder meer om basisprincipes zoals de syndicale vrijheid, het recht op collectief overleg, gelijk loon voor gelijk werk en het verbod op discriminatie en kinderarbeid. Via de eigen internationale solidariteitsprojecten van het ABVV steunen we de opbouw van tegenmacht in lageloonlanden. Dat gaat sociale dumping en delokalisatie naar die landen tegen en draagt bij tot betere levensomstandigheden daar.

5.7. Een duurzaam Vlaams ABVV

We kunnen zelf werk maken van duurzaamheid en zo het goede voorbeeld geven en leren uit de praktijk. We maken op dit moment al plannen voor duurzame aankopen, bv. van kantoor materiaal, bedrijfsfietsen of groene wagens. We streven ook naar energieuze, duurzame vakbondsgebouwen en milieuvriendelijk woon-werkverkeer voor onze medewerkers. We gaan na wat duurzaamheid betekent in onze verschillende werkingen.

judy morsa

@JudyMorsa - 24 april 2014 19:21

De trein gaat goed euh ... Vooruit!
richting [#congresABVV](#)

Vooruit voor een sterk ABVV in Vlaanderen

een sterke vakbond is
broodnodig

VLAAMS
ABVV

DEEL 1: VOOR EEN STERKE SYNDICALE TEGENMACHT IN VLAANDEREN

1. Een modern imago en een strijdbare opstelling

Het Vlaams ABVV wil een modern imago uitdragen. Als vakbond die in de eerste plaats opkomt voor de collectieve belangen van werknemers, rond klassieke en rond nieuwere thema's zoals werkbaar werk of competentiebeleid. We willen werk maken van jobs, job- en inkomenszekerheid en van loopbaanzekerheid, zonder afbreuk te doen aan onze aandacht voor werkzekerheid en ontslagbescherming. We zetten nog meer in op loopbaandienstverlening.

We willen niet alleen onze syndicale visie verder ontwikkelen, maar die ook offensief en proactief uitdragen. We blijven daarbij benadrukken dat onze visie en waarden een radicale hervorming van de kapitalistische maatschappij vereisen. Onze standpunten moeten meer impact hebben op het beleid, via overleg als het kan, via acties als het moet. We moeten nog meer mobilisatiekracht en -mogelijkheden ontwikkelen om onze eisen naar het sociaal overleg en de politiek kracht bij te zetten. Om dit te bereiken zullen we onze militanten nog beter moeten informeren, sensibiliseren en actief betrekken bij het beleidsvoorbereidend werk op Vlaams niveau, en waar nodig de kracht van het getal inzetten.

En we investeren in een moderne communicatie: die we laten aansluiten op de leefwereld van onze leden en ons doelpubliek via onze eigen communicatie

en via afspraken met het Federaal ABVV om de syndicale boodschappen ook op federaal niveau te laten kleven op de regionale realiteit. We leggen in onze communicatie de nadruk op onze eigen voorstellen en standpunten.

2. Aantrekkelijk voor jongeren en ouderen

Samen met de centrales en de gewesten zet het Vlaams ABVV een duurzaam actieplan op, met aandacht voor het bekend maken van de vakbondswerking bij jeugdwerkingen, jongerenorganisaties en in het bijzonder naar het onderwijs, met toegang tot alle scholen door opname van het werknemerschap in de eindtermen, om zo meer jongere leden aan te trekken en ze syndicaal actief te maken binnen onze organisatie. Inspelen en (re)ageren op structurele en punctuele thema's die jongeren direct aanbelangen is hierin een cruciaal gegeven. Jobs en de kwaliteit van jobs behoren tot de prioritaire thema's. Op die manier moeten we onze rol als vakbond naar jongeren opnieuw een smoel geven.

Aantrekkelijk voor ouderen

Het Vlaams ABVV zal haar seniorenwerking actief blijven verder zetten en ondersteunen. Deze ondersteuning geldt zowel op het communicatief, het standpuntvormend als het verenigend niveau en vertrekt vanuit een georganiseerd verwelkomingsbeleid. Het Vlaams ABVV zal er blijven

Dirk Schoeters

@Dirkabvvtw - 26 april 2014 10:26

#congresABVV Rood roest niet, zegt een fiere voorzitter senioren. Pleit voor sterke verankering binnen de vakbond.

Issam Benali

@Issam_Benali - 25 april 2014 11:31.

ABVV gaat nog meer inspelen op thema's die jongeren aanbelangen #werk #congresabvv

voor zorgen dat de senioren hun huidige structurele plaats behouden in de besluitvormingsprocessen die het ABVV maken tot een democratische organisatie.

3. Paritair sociaal overleg

Het Vlaams ABVV wil het paritair sociaal overleg tussen vakbonden en werkgeversorganisaties in Vlaanderen - in het bijzonder in de schoot van de SERV - versterken. De invulling van het arbeidsmarktbeleid en van alles wat te maken heeft met loonkosttegemoetkomingen aan bedrijven of voordelen voor werknemers moet het voorwerp blijven van paritaire afspraken.

Het afsluiten van Vlaamse werkgelegenheidsakkoorden moet worden verdergezet: via paritaire afspraken in de SERV die vervolgens worden ondersteund via afspraken met de Vlaamse overheid in VESOC. Er komen heel wat bevoegdheden bij voor het sociaal overleg in Vlaanderen. Er is nood aan een kritische kijk op en een keuze maken waarover we wel of niet wensen mee te spreken.

Waar sociaal overleg stopt, start de syndicale actie: De overdracht van 'dicht-bij-mijn-bed' bevoegdheden (bv. BEV, loonkostvermindering voor doelgroepen) geeft de bijkomende opportuniteit en noodzaak om te bekijken hoe we het sociaal overleg in Vlaanderen ondersteunen. Het is een absolute prioriteit voor het Vlaams ABVV en zijn centrales om te zorgen dat:

- klare en inhoudelijk onderbouwde standpunten en breekpunten worden geformuleerd
- deze standpunten worden ondersteund door alle instanties en onze achterban
- afspraken worden gemaakt op welke manier het sociaal overleg kan worden ondersteund door syndicale acties

4. Sectoraal overleg op regionaal niveau

Met deze werkgelegenheidsakkoorden als uitgangspunt worden in de toekomst paritaire sectorconvenanten onderhandeld tussen de sectorale sociale partners. Ze worden vervolgens voorgelegd aan de Vlaamse regering voor een ondersteunend en flankerend overheidsbeleid (zie hoofdstuk 'Naar meer loopbaanzekerheid').

Het Vlaams ABVV wil in ieder geval de sectorale invalshoek versterken op regionaal niveau, nu bevoegdheden worden overgeheveld die rechtstreekser impact hebben op de werking in sectoren en bedrijven. Dit is cruciaal als we als vakbond de komende jaren in Vlaanderen een effectieve tegenmacht willen worden. Vandaag kunnen we dit in Vlaanderen onvoldoende zijn, juist omdat het interprofessionele onvoldoende aansluiting vindt bij wat er leeft in sectoren en bedrijven.

Wat loon- en arbeidsvoorwaarden betreft blijven de grenzen van de wet van 1968 op de paritaire comités en cao's van toepassing. Dit blijft tot op heden ook de mogelijkheid bieden om regionale afspraken in een juridisch bindend kader te gieten. We moeten zoeken hoe fora kunnen worden opgericht waar partners uit het sectoraal overleg zich kunnen vinden voor sectoraal overleg enkel rond materies die geregionaliseerd zijn.

5. Streekoverleg

We ijveren voor een versterking van het streekoverleg via de SERR-RESOC's op maat van regio's en (groot)stedelijke gebieden. We ondersteunen onze

gemandateerden in diverse overlegfora, zoals het streekoverleg, op een kwalitatieve maar selectieve manier.

6. De interne ABVV-werking

Door de uitbreiding van bevoegdheden moeten we ook de interne werking van het Vlaams ABVV bekijken. Een eerste werkpunt hierin is een globale discussie tussen de intergewestelijken en het Federaal ABVV over de inzet van middelen en personeel waarbij elk niveau zijn rol optimaal kan vervullen binnen zijn bevoegdheden.

Aandachtspunten zijn zeker:

- een efficiënte inzet van middelen en personeel binnen het Vlaams ABVV
- de uitbouw van een werking die een bredere participatie van centrales en gewesten mogelijk maakt en het Vlaams ABVV dan ook garanties geeft standpunten in te nemen die gedragen zijn door de geledingen. Hierbij dient de betrokkenheid van militanten vergroot te worden, o.a. via het kanaal van de comités Vlaams ABVV.

Bovendien moeten we binnen onze werkingen en diensten werk maken van de principes die we voorstaan in de congresstukken, en de eisen die we formuleren waar mogelijk ook toepassen op onszelf.

7. De krachten bundelen op het middenveld

We profileren ons als unieke speler op het Vlaamse middenveld. We zijn immers een grote middenveldorganisatie met meer dan 700.000 leden in Vlaanderen. Zo houden we de vinger aan de pols

van wat er bij brede lagen van de bevolking echt leeft. Door onze aanwezigheid in de bedrijven nemen we binnen het middenveld ook een unieke positie in (interprofessionele en professionele structuren).

We investeren in progressieve frontvorming met de andere vakbonden en met andere middenveldspelers, om meer te wegen op maatschappelijke/syndicale thema's zoals armoede, werkbaarheid en duurzame ontwikkeling, en zeker om ons welvaartsmodel - gestoeld op een sterke sociale bescherming en sterk overleg - in Vlaanderen te verdedigen en te versterken.

Het Vlaams ABVV wil wegen op het beleid en heeft daartoe een politieke relais nodig.

- Wegen op het beleid gebeurt vanuit de ABVV-agenda en ABVV-waarden en in onafhankelijkheid ten aanzien van de politiek en de politieke partijen.
- Een relatie tot de sp.a blijft daartoe nodig. Dergelijke relatie veronderstelt tweerichtingsverkeer, respect en een constructief-kritische houding ten aanzien van elkaar.
- Onafhankelijkheid betekent dat de samenwerking met de sp.a niet 'structureel' is, met andere woorden niet over alle politieke aangelegenheden gaat, maar integendeel toegespitst wordt op de dossiers en de agenda van het Vlaams ABVV.
- De relatie ten aanzien van de sp.a is overigens niet exclusief: contacten en samenwerking met andere sociaal-progressieve democratische politieke partijen en/of politieke mandatarissen voor het realiseren van haar agenda zijn mogelijk.

DEEL 2: VOOR EEN STERKE VORMING EN ONDERSTEUNING

1. Een samenhangende visie

1.1. Het Vlaams ABVV en zijn centrales ontwikkelen op korte termijn en als eerste stap een samenhangende en integrale visie over hoe en waarmee we alle militanten in elke fase van hun syndicale werk en engagement vanuit het ABVV het best kunnen bijstaan.

Daarbij moeten we er ook rekening mee houden dat:

- Om de 4 jaar een belangrijk deel van ons militantenkader vernieuwt: het nodigt ons uit na te denken hoe we zo snel mogelijk militanten een rol kunnen laten spelen die een meerwaarde biedt voor de werknemers en de vakbond en onze militanten zich laten nuttig voelen. Ongetwijfeld moeten we dan ook durven nadenken welke doelstellingen we prioritair in onze vorming moeten opnemen.
- Militanten ook vaker meer dan één engagement opnemen en dan ook maar een bepaalde tijd te 'spenderen' hebben aan vakbondswerk.
- In meer en meer bedrijven militanten niet in een militantenploeg meedraaien maar alleen of hoogstens met een zeer beperkte ploeg het syndicaal werk moeten organiseren en vaak van nul moeten opbouwen.
- De bedrijfssetting waarin onze militanten actief zijn in veel gevallen niet meer de klassieke bedrijfsvloer is waar werknemers makkelijk te bereiken zijn.
- Onze militantengroep verder diversifieert o.a. met anderstaligen.

1.2. Hiertoe werkt het Vlaams ABVV samen met

de centrales aan een traject voor elke militant waarbij we op een goed afgestemde wijze gericht inzetten op syndicale vorming en op ondersteuning van de syndicale werking. Dit impliceert dat het Vlaams ABVV en de centrales het aanbod van de verschillende diensten en instanties op elkaar afstemmen zodat er complementair kan gewerkt worden.

1.3. We versterken onze interprofessionele diensten om deze integrale visie mee te 'stutten' vanuit de diensten van het Vlaams ABVV en de gewesten: we staan de militanten bij met interprofessionele vorming en met specifieke ondersteuning rond een aantal syndicale werkingsthema's, afgestemd op de ontwikkelde visie.

2. Instroom in de syndicale vorming organiseren

2.1. Startende militanten moeten vanaf het begin van hun syndicale 'loopbaan' gecapteerd worden. Ze moeten een toeleiding krijgen naar de interprofessionele vorming van het ABVV en/of de vorming van de centrales. We sensibiliseren hiervoor breed in het ABVV (bij secretarissen en ervaren militanten).

2.2. De instroom van militanten gebeurt op verschillende manieren en tijdstippen, maar in elk geval zijn de sociale verkiezingen een cruciaal moment. De nadruk moet liggen op een

4

voldoende groot aanbod (kwantiteit), met zo weinig mogelijk overlapping (efficiëntie) en een zo laag mogelijke drempel (toegankelijkheid) om nieuwe militanten zo snel mogelijk toe te leiden naar o.a. de kandidatenvorming. Samen met de centrales organiseert het Vlaams ABVV een campagne naar de beroepssecretarissen om alvast hun kandidaten voor de volgende sociale verkiezingen maximaal toe te leiden naar de kandidatenvorming.

3. Een vormingstraject aanbieden

3.1. Elke militant moet een vormingstraject aangeboden krijgen dat is afgestemd op diens noden. Alle vormingsaanbieders binnen het ABVV (interprofessioneel en centrales) moeten hier gezamenlijk voor zorgen. De interprofessionele vorming zet hierbij sterk in op het brede aanbod aan basisvorming, in samenspraak met centrales die ook basisvorming aanbieden. De vormingsaanbieders in het ABVV definiëren een minimale gemeenschappelijke sokkel van competenties die we met basisvorming willen versterken.

3.2. We maken verder werk van de afstemming met de verschillende vormingsaanbieders (centrales + Vlaams ABVV + gewesten) in het ABVV over de taakverdeling (wie doet wat voor welke doelgroepen). We streven naar duidelijke afspraken gebaseerd op complementariteit en efficiëntie. Samen worden 'eindtermen' van de vorming en te verwerven competenties vastgelegd, ten einde een makkelijkere wisselwerking tussen de verschillende vormingen mogelijk te maken. We maken ook verder werk van een vormingspaspoort, met als centraal doel de informatiebasis te creëren om

het vormingstraject van militanten voor iedereen zichtbaar te maken. Dit moet ons ook toelaten op een efficiënte manier de instroom en uitstroom op te volgen, problemen te detecteren en mogelijke oplossingen te formuleren.

4. De interprofessionele vorming

4.1. Onze interprofessionele vorming is niet neutraal. De leidraad is onze socialistische ideologie. We dragen de waarden en visie van het ABVV uit, en die maken integraal deel uit van onze inhoud en onze methode. Daarbij dient ook de nodige aandacht gegeven te worden aan ideologische vorming, zodat onze militanten leren hoe ze door een syndicale bril de maatschappelijke realiteit kunnen analyseren. We leggen dan ook bruggen tussen de inhoudelijke oriëntaties van onze organisatie en onze vormingsinhouden. We werken zo mee aan het versterken van het profiel van het ABVV en het uitdragen van onze visie. We schrijven ons met de vormingsinhoud waar nodig en mogelijk ook meer systematisch in een gecoördineerde aanpak in van campagnes van het ABVV in Vlaanderen.

4.2. We zetten verder in op onze methodische aanpak. Emancipatorisch ervaringsleren is ons richtsnoer. Competentiegericht vorming ontwikkelen houdt in dat we met onze stakeholders in debat gaan over hun noden en verwachtingen. We bevestigen onze principiële keuze voor het werken met bedrijfsanimatoren en versterken die aanpak. We zullen ook bekijken of en hoe gepensioneerde militanten mee kunnen ingeschakeld worden in de vorming en er hun ervaring doorgeven aan jongere militanten.

4.3. BEV moet een belangrijke pijler blijven voor deelname aan syndicale vorming.

4.4. We blijven onderzoeken op welke manier militanten en animatoren geen inkomensverlies moeten lijden bij deelname aan syndicale vorming.

5. Ondersteuning van de syndicale bedrijfswerking

5.1. Naast vorming hebben militanten ook ondersteuning bij hun syndicale werking nodig. We onderzoeken het bestaande aanbod en ontwikkelen samen met de centrales en het interprofessionele ABVV in Vlaanderen een visie over die noden aan ondersteuning van onze militanten en delegees, en over de wijze waarop die ondersteuning in het ABVV moet aangepakt worden (inclusief de taakverdeling en de rol daarbinnen van het interprofessionele ABVV).

5.2. We bouwen vanuit die visie de interprofessionele ondersteuningspoot zo uit dat die complementair aan de centrales een dagelijkse hulp kan zijn voor militanten. Dat laatste omvat zowel instrumenten en methodieken (waarmee de militanten dus zelf aan de slag gaan) als mensen (die dus advies en begeleiding geven).

5.3. Interprofessionele ondersteuning is een opdracht voor het Vlaams ABVV én voor de gewesten. We bouwen ondersteuning verder uit in het landelijk Vlaams ABVV, maar werken ook aan het uitvlakken van de grote verschillen tussen gewesten. Doel moet zijn dat in elk gewest een ondersteuningsantennelijn kan functioneren (op een of andere manier). Het landelijk Vlaams ABVV

zet bij prioriteit in op methodiekontwikkeling en instrumenten voor ondersteuning.

5.4. We voeren het debat over structurele syndicale financiering voor de uitbouw van de interprofessionele ondersteuning. Complementair zoeken we gericht externe, overheids-, financiering voor projectmatige uitbouw.

6. Vorming en ondersteuning op elkaar afstemmen

We stemmen vorming en ondersteuning ook in de aanpak op elkaar af zodat ze elkaar versterken. Zo kunnen we aan onze militanten op elk ogenblik het meest passende aanbod doen om hen bij de versterking van hun syndicale werk bij te staan.

7. Ook ondersteuning van beroepssecretarissen

We inventariseren de noden aan vorming en ondersteuning van beroepssecretarissen. We inventariseren daartoe vooreerst de reeds genomen initiatieven, in het bijzonder de vormingsinitiatieven. We voeren een debat over de meest wenselijke aanpak van de ondersteuning en de rol die elkeen hierin kan/moet opnemen.

DEEL 3: VOOR MEER LOOPBAANZEKERHEID VIA MEER LOOPBAANDIENSTVERLENING

1. Een ruim aanbod vergt een ruime bereikbaarheid

1.1. Onze ABVV-delegees en -militanten

Onze delegees en militanten komen elke dag op voor de principes van het ABVV. Onze delegees en militanten zijn vandaag al dienstverlener nummer één voor een belangrijk deel van onze leden op de werkvloer. Zij zijn een belangrijk aanspreekpunt voor functiegerelateerde problemen op bedrijfsniveau in het algemeen en vervullen een belangrijke doorgeef- en informatiefunctie aangaande dienstverlening van het ABVV algemeen. Zij zijn het eerste aanspreekpunt voor loopbaanvragen en moeten die kunnen doorverwijzen. Om de deze rol te kunnen opnemen maken we hen beter wegwijs in het dienstenaanbod van het ABVV en ondersteunen we hen bij het detecteren van loopbaanvragen en problemen zodat ze goed kunnen doorverwijzen naar onze diensten. Daarnaast moet ook de bereikbaarheid van de ABVV-diensten verder verbeterd worden.

1.2. Onze ABVV-dienstverleners

We verduidelijken het ABVV-dienstverleningsaanbod rond loopbaan in al zijn aspecten, zodat elke dienstverlener van het interprofessioneel ABVV en van de centrales weet wat het totaalaanbod van het ABVV precies inhoudt en actief en correct kan doorverwijzen. We ondersteunen ook hen bij het detecteren van loopbaanvragen en problemen.

1.3. Onze ABVV-contactpunten

Om een gebiedsdekkend en gelijk afgestemd aanbod over alle gewesten te bereiken gaan we een intern debat aan over de verbreding en de inplanting van de ABVV-contactpunten in relatie tot nieuwe communicatievormen die de leden gebruiken. Die nieuwe communicatievormen dienen wel eerst optimaal uitgebouwd te worden.

1.4. Nieuwe contactvormen

We houden niet alleen rekening met onze kantoren en eerstelijnscontactpunten, maar gaan permanent op zoek naar 'nieuwe' vormen van contact (bv. e-loket, ...). Zo kunnen we een mix van contactkanalen inzetten om maximaal bereikbaar te zijn voor leden en potentiële leden. Om een Mattheüseffect te vermijden houden we tegelijkertijd rekening met de beperkte toegang van sommige groepen tot die 'nieuwe' vormen van contact of communicatie.

1.5. Specifieke noden

We blijven in onze dienstverlening de focus houden op kansengroepen als meest kwetsbare groepen op de arbeidsmarkt. We hebben extra aandacht in de dienstverlening voor specifieke noden:

- Werknemers getroffen door herstructurering of sluiting, met onder meer de kwaliteit van het outplacement.
- Voor werknemers in arbeidsongeschiktheid of arbeidsongeval moet een specifieke ondersteuning aangeboden worden.
- In de steden zijn laaggeschoolde jongeren met

een migratieachtergrond omwille van hun hoge werkloosheidsgraad een kansengroep waar we meer aandacht voor moeten hebben, zeker na de beperking van beroepsinschakelingsuitkeringen in de tijd.

1.6. Een goeie samenwerking tussen de interprofessionele en de professionele niveaus in het ABVV

Als vakbond willen we als hoeder van de loopbaan van de werknemer optreden. Dit vergt een duidelijke taakverdeling tussen het interprofessionele niveau van het ABVV en het professionele niveau van de beroepscentrales, waarbij alle kennis en expertise maximaal gebundeld kan worden en goed gecoördineerd samengebracht wordt. We onderzoeken de gepaste organisatievormen hiervoor.

2. Erkenning als loopbaanloket voor werknemers

2.1. Erkenning

Wij willen als vakbond door de overheid erkend en gerespecteerd worden als hét loopbaanloket voor werknemers en werkzoekenden. We wensen dit te kunnen doen vanuit onze rol als belangenbehartiger voor onze leden. Wij werken onder geen beding mee als speler aan een sanctiebeleid. Het lid komt bij ons in vertrouwen. Als belangenbehartiger blijven we kritisch ten aanzien van overheidsmaatregelen die leiden tot mistoestanden. Als dienstverlener geven we onze leden de juiste informatie over hun rechten en plichten, zodat zij weten waar ze aan toe zijn.

2.2. Structurele verankering

We claimen resoluut deze rol als 'bevoorrechte ondersteuner van werknemers gedurende hun hele loopbaan'. Naar analogie met de werkgeversorganisaties vragen wij een structurele verankering met bijhorende middelen.

2.3. Iedereen gelijk

Voor ons moet daarom overheidssteun voor 'vakbondsloketten' gelijke tred houden met de steun die gaat naar werkgeversorganisaties. Aangezien er wordt ingezet op een ABVV als dienstverlener gedurende de gehele loopbaan, dient er naast de bestaande loopbaanadvisering en loopbaanbegeleiding, onderzocht - en indien opportuun geacht - werk gemaakt worden om zelf een kwalitatief outplacementaanbod te organiseren. Het gedecentraliseerde netwerk, de sociale meerwaarde en onze expertise zorgen voor een voorsprong op de privéondernemingen die deze markt omwille van winstbejag bezetten. Net zoals de andere vakbonden moeten we in deze nieuwe realiteit onze positie vinden ten voordele van onze leden. Het staat buiten kijf dat een wisselwerking met de sectoren hierbij een noodzaak en meerwaarde betekent.

Trajectbegeleiding daarentegen moet eerst grondig onderzocht worden op zijn voor- en nadelen. Bijvoorbeeld zelf deelnemen aan tenders met strenge uitstroomcijfers kan botsen met ons doel om kwaliteit te bieden en gepast, duurzaam werk te bereiken voor de werkzoekenden.

Erwin De Deyn

@ErwinDeDeyn - 26 april 2014 11:50

#congresABVV geeft opdracht aan secretariaat om onze eigen rol op de outplacementmarkt te onderzoeken. Proactief zijn!

4

3. Onze dienstverlening verder bekendmaken

3.1. Interne promotie

We versterken het interne draagvlak voor het interprofessioneel aanbod loopbaandienstverlening door dit uit te dragen naar leden, secretarissen en personeel van centrales en dit via een in functie van de doelgroep aangepaste communicatie. Een gedegen evaluatie van de huidige werking en van de bereikte resultaten moet de opportuniteit geven om bij te sturen waar mogelijk én het intern draagvlak en steun in de verschillende geledingen te versterken.

3.2. Externe promotie

We vergroten eveneens ons externe draagvlak door onze rol als 'loopbaandienstverlener' te promoten in het brede middenveld en de publieke opinie.

4. Onze dienstverlening verder uitbouwen

4.1. Eerste lijn en onthaal

We nemen initiatieven om de diverse diensten in de interprofessionele eerste lijn naar werkwijze, methodiek en logistieke ondersteuning vanuit dit gezamenlijk project verder uit te bouwen. De onthaalfunctie speelt hier een cruciale rol.

4.2. Goede doorverwijzing

We zorgen daarbij voor een goede afstemming van dienstverlening en een goede doorverwijzing tussen de diverse contactpunten van centrales en

gewesten. Hierdoor versterken we ook onze interne draagkracht.

4.3. Kwaliteit garanderen

We blijven garant staan voor een kwalitatief aanbod van dienstverlening, begeleidingen en opleidingen in de arbeidsmarktwerking. Dit is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van het Vlaams ABVV en de gewesten.

5. Onze rol als belangenbehartiger waarmaken

5.1. Signalen opvangen en oplossen

We bouwen de signaalfunctie verder uit in het interprofessioneel ABVV en met de centrales. We zoeken naar werkbare professionele formules. Doel is voldoende signalen uit de dienstverlening op te vangen en indien opportuun en haalbaar, op een kwaliteitsvolle manier te collectiviseren en via het juiste kanaal aan te pakken zodat er finaal een gepaste oplossing voor de leden bereikt wordt.

ABVV-regio Antwerpen

@abvvantwerpen - 25 april 2014 10:12

Vakbond is HET loopbaanloket voor werknemers. Dit moet erkend en gerespecteerd

[#congresABVV](#)

 StevenSteyaert
@stevenssteyaert - 25 april 2014 13:59

#congresABVV klaar voor de toekomst - vooruit, duurzaam & sociaal

Slottoespraak Caroline Copers

zaterdag 26 april 2014

Kameraden,
Beste vrienden,

Gisteren hebben we het formele startschot gegeven voor onze campagne Bakstenen voor bloemen. Wat misschien minder opviel was de actie van de ABVV-jongeren die als bedelaars verkleed de nadruk legden op de preciaire situatie van vele jongeren. De bijdrage die ze ophaalden, hoe bescheiden ze ook was, wordt ook toegevoegd aan de spaarpot voor Colombia.

“De zesde staatshervorming is van groot belang”

Dit is geen gemakkelijk congres geweest voor ons allen. De politieke actualiteit verplichtte ons om ook als syndicalisten na te denken over de uitrol van die zesde staatshervorming, die op vlak van sociale bescherming, economie en fiscaliteit voor actieven en niet-actieven van groot belang is. Het is dan ook een goede zaak dat we de laatste maanden ruim de tijd genomen hebben om deze discussies intern te voeren.

Uit alle opiniepeilingen komt naar voor dat mensen vooral wakker liggen van hun sociale bescherming. Aangezien die bescherming voor een belangrijk deel op het terrein van de deelstaten komt willen we dat deze verder wordt versterkt, wat in de eerste plaats een sluitende financiering veronderstelt.

Want waar we niet intrappen is het gezeur van diegenen die al maanden lang herhalen dat alles wat van het federale niveau komt krom is of slecht werkt. Om het woord "efficiëntie" niet te gebruiken...

Bijvoorbeeld: kinderbijslag. Vandaag bijzonder complex maar ook bijzonder doelmatig. Het is essentieel voor de ondersteuning van gezinnen dat de continuïteit van de betaling van kinderbijslag gewaarborgd blijft. Met inbegrip van een sociale toeslag voor kinderen van ouders met een laag inkomen die bovendien in kwetsbare sociale situaties verkeren: alleenstaande ouders, werklozen, zieken, personen met een handicap ...

Wil dit zeggen dat op termijn het stelsel niet nog socialer kan worden gemaakt? Uiteraard moeten bijstellingen mogelijk zijn, maar alleen indien veranderingen ook verbeteringen zijn. Wanneer we kijken naar de wijze waarop de sociale bescherming in het Vlaanderen na 25 mei 2014 moet worden uitgetekend, dan zijn er twee principiële discussies die vandaag op tafel liggen.

"Rechtvaardige fiscaliteit is ook een Vlaamse zaak!"

Ten eerste: Als Vlaams ABVV verdedigen we al van in het begin de stelling dat, aangezien de middelen die naar Vlaanderen zullen overkomen onze middelen zijn, namelijk middelen uit onze sociale zekerheid, we als sociale partners ook betrokken moeten zijn bij het beheer van wat er met die middelen gebeurt. Sociale bescherming is niet alleen een zaak van politiek maar ook van de sociale partners.

Ten tweede: Welzijns- en zorgvoorzieningen worden overwegend gefinancierd door overheidsmiddelen. Dit moet zo blijven, maar dat betekent dat de overheid ook moet investeren in deze voorzieningen en ze niet klakkeloos moet overlaten aan de markt. Om de toegankelijkheid voor zorg ook maximaal betaalbaar te maken moet er werk gemaakt worden van de maximumfactuur in de zorg en van gebruikersbijdragen die beter rekening houden met inkomen en vermogen.

Daarnaast is rechtvaardige fiscaliteit meer dan vroeger ook een Vlaamse zaak. De fiscale autonomie van Vlaanderen is stevig toegenomen. Het moment is aangebroken om werk te maken van een volwaardig fiscaal beleid dat zich niet alleen beperkt tot lastenverlagingen, maar ook op zoek gaat naar nieuwe inkomsten, zeker nu we al weten dat de middelen die met de bevoegdheden mee overkomen niet zullen volstaan.

Willen wij de bedrijven in Vlaanderen wegpesten? Integendeel! Ik wil daar zeer duidelijk over zijn. Maar de essentie van een rechtvaardige fiscaliteit is net dat de lasten op arbeid verschuiven naar de lasten op vermogen en kapitaal... Ook in Vlaanderen! Schenkings- en successierechten zijn bij voorrang instrumenten waarop een meer progressieve fiscaliteit moet mogelijk zijn.

“We claimen onze rol als werknemersloket”

Mensen werken geen decennia lang meer voor dezelfde werkgever. En uit onze grote ledenenquête van 2010 blijkt dat de grote meerderheid van onze leden behoefte heeft aan oude en nieuwe dienstverlening: van begeleiding naar opleiding tot hulp bij het zoeken naar kinderopvang. Van hulp bij het zoeken naar werk, tot advies over studiebeurzen. Van jobcoaching tot loopbaanbegeleiding. Niet alleen aan het loket, ook in het bedrijf, zoals we vandaag doen bij Ford in Genk.

We claimen dan ook duidelijk de rol van werknemersloket. Van geboorte tot pensioen moeten onze leden met hun vragen over alle overgangen in hun leven en loopbaan bij het ABVV terecht kunnen. Het ABVV wil met zijn loopbaandienstverlening dan ook die rol opnemen. We willen daarvoor door de overheid worden erkend.

Vier jaar geleden zijn we op deze plaats de discussie gestart over ons syndicaal antwoord op langer werken. Het antwoord is: werkbaar werk. Alleen met doenbare jobs kunnen mensen het langer volhouden op de werkvloer. En we weten dat niet alle jobs even ‘doenbaar’ zijn of ‘doenbaar’ blijven. Daarom moeten syndicalisten nadenken over nieuwe vormen van arbeidsorganisatie, aanpak van stress en flexibiliteit, sociale innovatie.

Marina van den Bulck

@MarinaABVV - 26 april 2014 12:27

Caroline Copers, pas verkozen
wordt herhaaldelijk onderbroken
tijdens slotspeech. Door
daverend applaus welteverstaan
[#congresABVV](#)

De voorbije vier jaar werd het werkbaar werk niet echt vooruit geholpen. Rechten op loopbaanbegeleiding, betaald educatief verlof of tijdskrediet dienen te worden versterkt, niet te worden afgebouwd. Werk is niet meer werkbaar wanneer de combinatie werk/gezin moeilijk is, of wanneer de job routineus is, of wanneer er geen opleidingsmogelijkheden zijn.

Het congres heeft beslist dat een loopbaan van 40 jaar, inclusief de gelijkgestelde periodes, moet volstaan om volwaardige pensioenrechten op te bouwen. Uiteraard moet er steeds aandacht zijn voor de zwaarte van specifieke beroepen waar zelfs een 40-jarige loopbaan niet haalbaar is.

“Korten op werkloosheidsuitkeringen is onaanvaardbaar”

De zesde staatshervorming heeft tot gevolg dat onze rol in de VDAB zal wijzigen. De VDAB krijgt de controle op de beschikbaarheid van de werkzoekenden in handen. Onze rol als ABVV in het verdedigen van onze leden die opgeroepen worden, dient uiteraard herbevestigd te worden. Er dient een duidelijk beslot te komen tussen de rol van de VDAB als bemiddelaar/begeleider enerzijds en de controlerol anderzijds...

Ondertussen lezen we dat 80% van de Vlamingen het eens zou zijn met de beperking van de werkloosheidsuitkering in de tijd: na twee jaar geen recht meer op dop, ook niet wie wel degelijk aantoonde werk te zoeken. Hoe onrechtvaardig is dat? De overheid moet net wel investeren in begeleiding en opleiding, investeren in de VDAB in plaats van besparen. In Vlaanderen zijn er 230.000 werkzoekenden van wie er 59.000 langer dan twee jaar werkloos zijn.

Beweren dat deze mensen allemaal zelf schuld hebben aan hun werkloosheid is onaanvaardbaar. Beweren dat na twee jaar deze mensen het leefloon induwen zal leiden tot activeren, alsof de VDAB vandaag niets doet, geeft blijk van kwade trouw.

Laat mij concreet worden: werknemers van Ford of Heinz of de studentenrestaurants Alma of andere worden werkloos. Na twee jaar begeleiding van de VDAB, die ondertussen ook de inspanningen mag controleren, vinden deze mensen nog steeds geen werk. Ze verliezen wel hun uitkering en vallen terug op een leefloon dat onder de armoedegrens ligt. Zeer waarschijnlijk hebben ze nog studerende kinderen, een nieuw samengesteld gezin, een huis af te betalen.

Hun toekomst: huis verkopen, spaarcenten opdoen alvorens leefloon te krijgen? Verplichte gemeenschapdienst bij de Groendienst? Want dat, kameraden, is de echte agenda van de N-VA! Op een moment dat de jeugdwerkloosheid hoog is en de impact van de crisis op de arbeidsmarkt nog lang te voelen zal zijn, is het korten op werkloosheidsuitkeringen onaanvaardbaar!

Via een echt syndicaal werknemersloket versterken we als ABVV onze rol in het ondersteunen van deze werkzoekenden naar opleiding, heroriëntering en nieuwe loopbaanmogelijkheden.

“Een betere wereld voor onze kleinkinderen”

Deze twee dagen hebben we bewezen dat we als syndicalisten heel goed in staat zijn om over de lange tot zeer lange termijn te denken. Immers, transitie naar een duurzame energie gaat exact daar over! Volgens het Planbureau heeft twee derde van onze concurrentie-achterstand te maken met het gebrek aan productinnovatie en het feit dat we onvoldoende aanwezig zijn op de groeimarkten. Een nieuw industrieel beleid is noodzakelijk voor innovatie en onderzoek. Zonder bestaande en nieuwe industrie is er géén innovatie.

Een verstandig relancebeleid moet dan ook inzetten op energiebesparing in alle sectoren, op hernieuwbare energie, op het realiseren van een echte kringlooeconomie. Dat betekent dat bedrijven meer moeten inzetten op duurzame producten met een langere levensduur, gemakkelijk te onderhouden en te herstellen, aan het einde van hun levensduur eenvoudig uit elkaar te halen en te recyclen tot nieuwe grondstoffen.

Dit doen we niet van vandaag op morgen. Maar willen we een betere wereld voor onze kleinkinderen, dan moeten we daar gisteren aan beginnen! Steeds met een sociale toets voor de gevolgen van de te nemen beslissingen, met een eerlijke verdeling van de lusten en de lasten.

Het congres heeft trouwens een moedige beslissing genomen door schaliegas te verwerpen. Ook deze oriëntatie getuigt van inzicht in het belang van de lange termijn.

Dit verhaal kan maar slagen op voorwaarde dat de overheid terug een meer sturende rol krijgt. Immers, we zien dat we in Vlaanderen, dankzij de rol die de overheid speelt, voortrekkers zijn inzake afvalverwerking of bodemsanering. Langetermijnbeleid wordt echt best niet aan de markt overgelaten!

Bovendien kan de transitie naar een klimaatneutrale economie maar sociaal zijn indien ook de werknemers via het sociaal overleg betrokken worden. Het gaat tenslotte over werk, opleiding, consumptie, maar ook over de noodzakelijke controle van onze afgevaardigden op overheidssteun aan bedrijven.

Een andere voorwaarde is dat we, ook als vakbond, onze leden sensibiliseren inzake hun rol als burger, als consument. Het drama van Rana Plaza, eergisteren een jaar geleden, blijft een schrijnende aanklacht tegen de uitbuiting van de textielwerkers in Bangladesh. Maar zolang wij het normaal vinden om steeds minder te moeten betalen voor onze jeans en T-shirt houden we deze uitbuiting mee in stand.

“Het sociaal overleg in Vlaanderen versterken”

Maar... even terug naar Vlaanderen en onze tegenmacht hier. Vandaag hebben we 715.000 leden. Die leden verdienen we effectief elke dag. Maar een organisatie kan maar blijven groeien wanneer ze enerzijds ook investeert in haar jongeren en anderzijds gebruik maakt van de expertise en het engagement van haar ouderen.

De zesde staatshervorming moeten we ook als een belangrijke opportuniteit zien voor het versterken van het sociaal overleg op Vlaams niveau. We willen terug naar de vroegere traditie van tweejaarlijkse werkgelegenheidsakkoorden. De sociale partners moeten meer dan vroeger voorrang geven aan echt paritair overleg over zowel sociale als economische dossiers. We willen ook de sectorale invalshoek versterken op regionaal niveau, opdat het draagvlak en de impact van afspraken op het terrein zouden worden versterkt.

Hanne Demuzere

@Muzerke - 26 april 2014 12:41

Het communicatieteam legt de laatste loodjes aan het livemagazine. Goed gewerkt kameraden! [#congresABVV](#)

Belangrijker nog, gezien de maatschappelijke uitdagingen waar we voor staan zoals duurzame transitie, stijgende sociale ongelijkheid en blijvende werkloosheid is progressieve frontvorming met de andere vakbonden, en breder nog, met andere middenveldspelers en progressieve partijen meer dan noodzakelijk.

Met andere woorden: VOORUIT! De toekomst moet sociaal en duurzaam. En we gaan dat niet alleen doen.

De goede verstaander heeft natuurlijk begrepen waarom we het over VOORUIT hebben. We hebben een mooie historische link gelegd tussen 100 jaar Vooruit, gevierd in 2013 en dus samenvallend met de start van onze congresvoorbereiding, en de remake van de coöperatieve gedachte vandaag.

Als ABVV ondersteunen we samen met sp.a de groepsaankopen binnen de coöperatieve Samen Sterker. Zaken delen, zaken collectief aanpakken, zaken gezamenlijk organiseren... Het is een hoopgevend idee dat meer en meer mensen de meerwaarde inzien van een solidaire en gezamenlijke aanpak.

"Dank aan alle collega's voor hun inzet"

Hiermee ben ik op hoofdlijnen door onze oriëntaties gefietst. Ik wil jullie allen bedanken voor jullie constructieve inzet en discussie. Zoals beloofd zullen we in de komende vier jaar deze oriëntaties verder verfijnen uitdiepen en koppelen aan syndicale en politieke acties. Er zijn nog andere mensen die ik wil betrekken in mijn dankwoord.

Vooreerst mijn goede vriend en kameraad Eddy Van Lancker, tijdens het vorige congres nog mee op het podium, die in november 2013 op welverdiende rust is gegaan, en Marianne Gestels, al wat langer weg uit het Vlaams ABVV maar evenmin vergeten. Zij hebben altijd hun rol gespeeld in het werken aan een sterker Vlaams ABVV. Bedankt daarvoor!

Verschillende oud-collega's zijn ons ontvallen. Namen noemen brengt het risico met zich mee anderen te vergeten... maar ik wil hier vandaag toch nog eens hulde brengen aan Georges Derieuw, onze allereerste algemeen secretaris, aan Bart Henckaerts, Urbain Tempelaere, Marcel Schoeters en alle anderen, secretarissen en militanten die we onderweg verloren zijn, maar die in ons hart verder leven.

Ik wil jullie er al op wijzen dat ons tiende statutair congres in 2018 meteen ook de viering van 40 jaar Vlaams ABVV betekent. We hopen dan ook dat groots te kunnen vieren, samen met jullie.

Dank aan Floreal voor de grote bereidheid om mee na te denken over de manier waarop we van ons Rood Congres ook een 'groen' congres konden maken. Hier zijn we thuis wanneer we congresseren, al hebben we als Vlaams ABVV stilaan een groter auditorium nodig indien we blijven groeien zoals vandaag.

Dank aan de communicatieploeg die ons live-magazine gemaakt hebben. Het resultaat zien jullie straks op de website en binnenkort in het congresboek. Het is een prachtig product geworden. We hadden dit niet kunnen realiseren zonder de expertise van Bram, Melissa en Yassine van ABVV West-Vlaanderen.

Dank aan communicatieverantwoordelijke Marc Spruyt voor het bedenken van het concept en de heel diverse aanpak die ons congres op verschillende manieren op de kaart heeft gezet, intern en extern.

Dank aan alle collega's voor hun ondersteuning en inzet, in het bijzonder mijn Nadine die de collega is op wie de voorbereiding en de realisatie van dit congres al gedurende een jaar draait. Zij verdienen een stevig applaus!

Dank tenslotte aan jullie allen! Het is jullie congres, jullie hebben er een goed congres van gemaakt en deze twee dagen hebben ons allemaal opnieuw energie gegeven om er vanaf maandag terug tegen aan te gaan.

Leve het Vlaams ABVV!

Caroline Copers
26 april 2014

judy morsa

@JudyMorsa - 25 april 2014 18:44

Er was nog tijd voor een strandwandeling want het ging goed ... [#congresABVV](#)

VOORUIT!

#congresABVV

een vooruitstrevend magazine

een sterke vakbond is
broodnodig

VLAAMS

ABVV

Colofon

'Vooruit! #congresABVV' werd live gemaakt tijdens het congres van het Vlaams ABVV op 25 en 26 april 2014 in Blankenberge door medewerkers van het Vlaams ABVV en het ABVV West-Vlaanderen. Dank aan alle congresdeelnemers die zich bereidwillig lieten interviewen voor dit congresmagazine.

Dank aan Annemie en Monique voor het vingervlugge typwerk.

Hoofdreductie

Marc Spruyt

Reporters

Fien Adriaens
Hanne Demuzere
Jurgen Masure
Timo Wyffels

Eindreductie

Pros Van Heddegem

Fotografen

André Langenus
Ludo Nelen

Opmaak

Yassine Aberkane
Bram Cluyse
Melissa Hoffman

Twitter @VlaamsABVV

Facebook vakbondABVV

www.vlaamsabvv.be

Verantwoordelijke uitgever

Caroline Copers
Hoogstraat 42
1000 Brussel

Inhoud

Colofon	2
Wat verwacht jij van het congres?	3
Rudy De Leeuw opent het congres	4
Dit is een duurzaam congres	5
Vooruit voor meer job- en loopbaanzekerheid	6
Vooruit voor een rechtvaardige verdeling van de welvaart	8
Vooruit voor een duurzame economie	10
Vooruit voor een sterk ABVV in Vlaanderen	12
4 oriëntaties in beeld	14
Actualiteitsmoties	16
Activiteitenverslag	17
Actie jongeren	18
Bewogen fotografen en muzikanten	19
BV's op ons congres	20
Colombia-campagne gelanceerd	22
Caroline Copers herverkozen	23
Het congres in tweets	24

Wat verwacht jij van het congres?

Ik ben gekomen om twee dagen samen te werken voor een beter Vlaanderen, op syndicaal én op politiek vlak. Niet vergeten dat 25 mei dichterbij komt.

Patricia Vangoel
Secretaris, BBTK Antwerpen

We moeten hier zijn voor de vakbond en de werkmens. Zodat we een sterker blok vormen tegenover een rechts Vlaanderen en België.

Tom Demunter
Metaal, Zuid-West-Vlaanderen

Congressen zijn er altijd om terug nieuwe moed te krijgen, om terug samen te zijn en om zaken te vernieuwen. Ik heb er echt goesting in!

Guido Steelandt
ACOD - TBM - West-Vlaanderen -
Gewestelijk secretaris

Ik ben benieuwd welke resoluties goedgekeurd worden. Ik vind vooral de sociaaleconomische thema's zeer boeiend. Zeker in ons huidige politieke klimaat!

Krista Van Geldorp
Horval Antwerpen
Agevaardigde Haribo-Dulcia

Wel, wij hopen dat het een goed congres wordt, waar iedereen zijn zeg heeft en waar er respect is voor iedereen zijn mening en gedacht.

Leo Bruynseels
BBTK Antwerpen - Voorzitter
De Brug (senioren) - ABVV Antwerpen

We zijn al een sterke vakbond, maar ik verwacht dat we hier nog sterker zullen uitkomen... zodat mensen niet op N-VA zullen stemmen.

Karine Verhoeven
Delegee, AC Brussel
en Vlaams-Brabant

Uit de openingspeech van de voorzitter:

“Wij willen jullie betrokkenheid vergroten”

Welkom op het negende statutaire congres van het Vlaams ABVV. ‘Vooruit! De toekomst moet sociaal en duurzaam’ is het motto van dit congres.

Dat de zesde staatshervorming een belangrijke rode draad zou zijn mag niet verwonderen. We hebben er als Vlaams ABVV uitdrukkelijk voor gekozen ons congres te houden voor de verkiezingen van 25 mei, om nog voor deze verkiezingen onze syndicale visie over de toekomst van Vlaanderen te kunnen verduidelijken. Met andere woorden: we willen ook voor de publieke opinie duidelijk stellen hoe wij als socialistische vakbond het Vlaanderen na 25 mei wensen vorm te geven.

In tegenstelling tot het vorige congres werken we met oriëntaties in plaats van actiepunten. Dat heeft een goede reden. Immers, we stellen nog steeds vast dat wat het Vlaams ABVV politiek en op het terrein doet, nog steeds veraf lijkt te staan van onze militanten. We willen dus opnieuw proberen de betrokkenheid van jullie, militanten, te vergroten bij het vervolg van het verhaal na het congres morgen.

De congresteksten werden deze winter overal in de gewesten uitgelegd: van Hasselt tot Roeselare, van Aalst tot Eeklo, heel Vlaanderen rond.

Vandaag zijn 551 militanten ingeschreven voor dit congres. In werkelijkheid zijn we met meer, daar ook alle medewerkers aanwezig zijn en we morgen nog eens vervoegd worden door enkele tientallen genodigden...

Ik wens jullie alvast nog een zeer vruchtbaar congres.

Rudy De Leeuw
Voorzitter Vlaams ABVV

Een duurzaam congres

DRNKBS + KRNWTR

Elke deelnemer kreeg er een mee: een drinkbus, met de 'd' van duurzaamheid, van discussiëren daarover en ook van doen.

De hele dag konden de deelnemers water tanken aan de watermachines. Geen gedoe meer met plastic bekertjes, geen risico voor omvallende glazen en natte papieren, en bovendien een drinkbus die ook na het congres nog kan gebruikt worden.

Wat wil je nog meer! De bedoeling? Vooral kraantjeswater ermee vervoeren: gezond, duurzaam en goed voor het milieu!

Van het seizoen en van de streek

Hoe werd ervoor gezorgd dat dit congres zelf ook duurzaam was? Samen met gastheer Floreal werd gezocht naar oplossingen met een positieve impact op mens, leefmilieu en economie.

Kortom, op tafel kwamen er seizoensgroenten en -fruit, vis en schaaldieren uit de havens van Zeebrugge, Oostende en Nieuwpoort, varkensvlees en kip uit de regio, Belgisch bier - uiteraard, en fair trade koffie om het af te maken.

Maar evengoed werd duurzaam omgesprongen met materiaal: nutteloze verpakkingen werden vermeden, het afval ging in de juiste bak, er werd FSC-papier gebruikt alsook drukinkten op vegetale basis ... Doucheregelelaars, stroombegrenzers, LED-lampen... tegenwoordig niets nieuws meer, maar toch: alle beetjes helpen.

Zij waren de eerste, kwamen van ver en met de fiets...

Te voet gaan naar Blankenberge was geen optie, de wagen nemen: no way, maar fietsen, waarom niet? Zo dachten vier van onze ABVV-medewerkers.

Greg en Jeff vertrokken de dag voor het congres rond de middag vanuit Brussel en kregen onderweg in Gent het gezelschap van Hanne en Timo. Ze hadden 154 km dan wel 70 km in de benen toen ze - nog behoorlijk fris maar uitgehongerd - rond halfnegen 's avonds de eetzaal van de Floreal binnenkwamen en op een warm applaus onthaald werden.

Straffe kost! Wie doet beter?

VOORUIT!

voor meer job- en loopbaanzekerheid

“Naast jobzekerheid zijn er nog andere problemen, waardoor we het ook over loopbaanzekerheid moeten hebben”, zegt Philippe Diepvents, adviseur bij de studiedienst van het Vlaams ABVV. “Een loopbaan moet doenbaar blijven. Zo moet een goede combinatie van werk/privé mogelijk zijn of moeten we tijdskrediet kunnen opnemen naargelang de momenten in ons leven.”

Jeugdwerkloosheid

Het Vlaams ABVV vindt dat we op vele gebieden moeten inzetten op de ‘kortgeschoolde’ jongeren. “Als we kijken naar de situatie vandaag zien we dat bijna alle jongeren het moeilijk hebben om werk te vinden: zowel hoog- als kortgeschoolden. Maar voor kortgeschoolden is het extra moeilijk,” legt Philippe uit. “Zo zijn er elk jaar 10.000 jongeren die zonder diploma van de schoolbanken

komen. De crisis heeft hen dan ook kouder gepakt dan de hooggeschoolden. Ze raken moeilijker uit de werkloosheid en hun jobs worden bovendien nog eens voor een stuk ingenomen door hooggeschoolden, omdat zij talrijker zijn.”

Doelgroepkortingen

Bij de staatshervorming komen veel doelgroepkortingen naar Vlaanderen. “Wat daarmee moet gebeuren,” zegt Philippe, “is ze heroriënteren naar opleidingen voor werklozen. Anders wordt er een zogenaamde competentiegap gecreëerd. Jongeren moeten niet goedkoper gemaakt worden; nee, ze moeten juist sterker gemaakt worden.”

Eerste werkervaring

“Werkervaring is en blijft primordiaal van belang,” benadrukt

Philippe Diepvents
Adviseur Studiedienst

Philippe. “Jongeren krijgen nu een wachttijd van een jaar. In die wachttijd zouden jongeren de garantie moeten krijgen dat ze hun eerste werkervaring kunnen opdoen”.

“Een correcte vergoeding is dan ook op haar plaats. We zijn tegen nepstatuten, iets wat je inderdaad vaker tegenkomt bij het misbruik van IBO's en instapstages. Men moet dus gaan toezien dat het geld hiervoor ook effectief naar kwalitatieve opleidingen gaat.”

Deelnemers aan het woord

We moeten absoluut het verschil maken in de begeleiding van mensen die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt, om hen meer kansen te geven. De instrumenten daarvoor zijn precies vorming en opleiding. Er komen heel veel doelgroepkortingen over naar Vlaanderen. In plaats van die zo maar uit te delen aan werkgevers via loonlastenverlaging, moeten we die gebruiken om de werknemers sterker te maken op de arbeidsmarkt, en vooral naar zij die het moeilijkst hebben..

Bruno Verlaeckt
Voorzitter AC Antwerpen

Ik vind het belangrijk dat er in debatten rond jeugdwerkloosheid gefocust wordt op alle jongeren. Het is niet evident om aan de bak te komen, zowel voor kortgeschoolde als langer geschoolde jongeren. Heel veel jonge gasten worden tewerkgesteld in nepstatuten. Ik denk dat een goeie begeleiding op de werkvloer heel belangrijk is. Geef jongeren een contract van 6 maand of 1 jaar, zo kunnen ze werkervaring opdoen en zijn ze meer gemotiveerd. Win-win: de werkgever heeft er een ervaren jonge werknemer bij en de jongere heeft uitzicht op een toekomst.

Sven Kerremans
Delegee BBTK - Delhaize Antwerpen

Volgend jaar worden er heel wat financiële middelen overgeheveld van federaal naar Vlaams niveau. Het komt er dan ook op aan om als vakbond deze middelen op een syndicale manier te gebruiken, zeker in het kader van dit statutaire congres. Anders denk ik dat onze leden sterk ontgoocheld zullen zijn.

Karel Stessens
ACOD Voorzitter

VOORUIT!

voor een rechtvaardige verdeling van de welvaart

“Kinderbijslag is één van de grote kleppers die naar Vlaanderen komt.” Het is een vrij boude stelling van Françoise Vermeersch, adviseur van studiedienst van het Vlaams ABVV. “In de eerste plaats moeten we de zaken verder zetten zoals ze nu zijn. Ieder gezin moet blijven krijgen waar ze vandaag recht op hebben.”

Kinderarmoede

“Kinderbijslag is en blijft een onvoorwaardelijk recht voor iedereen met kinderen”, stelt Françoise.

“Het stemt me vrolijk dat we dit door onze resoluties gekregen hebben. Om kinderarmoede te bestrijden, moeten we extra inspanningen doen voor gezinnen in financiële moeilijkheden. Een kost weegt voor hen zwaar door. We zetten ons daarom keihard in om de toeslag bij gezinnen in moeilijke situaties te verbeteren. Deze

toeslag moet dan ook toegekend worden op basis van het statuut van mensen (bijv. langdurig werklozen, alleenstaanden, mensen in collectieve schuldbemiddeling).”

Woonbonus

Ook Greg Verhoeven, eveneens adviseur bij de studiedienst, is vrij trots op een resolutie die er is doorgekomen: “De woonbonus komt over naar Vlaanderen. De aangenomen resolutie werkt sociale rechtvaardigheid in de hand.

Er zijn echter een hele hoop onrechtvaardigheden in het huidige systeem. De woonbonus zorgt er voor dat je een hypothecaire aftrek krijgt in de lening voor je eigen woning.

Ten eerste blijkt de bonus aantrekkelijker bij kapitaalkrachtige mensen, aangezien zij vaker huizen kopen. Ten tweede hebben

Françoise Vermeersch & Greg Verhoeven
Adviseurs Studiedienst

hogere inkomens een groter fiscaal voordeel. Tenslotte kunnen mensen door de woonbonus meer lenen, wat huisprijzen de hoogte doet ingaan.”

Wat wil het Vlaams ABVV dan?

“We willen de bonus behouden maar we willen ons degelijker richten op lagere inkomens. Ondertussen is er al degelijk overleg binnen de SERV over deze thematiek. We hebben een sterk mandaat om te onderhandelen,” besluit Greg.

Deelnemers aan het woord

“Het thema dat me het meest zorgen baart is de commercialisering van de zorgsector. Het feit dat Sodexo het forensisch psychiatrisch centrum in Gent binnenhaalde, vind ik een ongelofelijk gevaarlijk precedent in onze sector. Het baart me grote zorgen dat een bedrijf dat winsten uitdeelt aan zijn aandeelhouders voet aan wal krijgt in de zorgsector. Zeker als je weet dat een deel van de middelen die van de sociale zekerheid komen niet naar de patiënten gaan, maar uitgekeerd worden aan de aandeelhouders.”

Sven De Deken

Patiëntenbegeleider in psychiatrie in Bierbeek
Syndicaal Afgevaardigde BBTK, Vlaams Brabant

“Content dat het over de zorg ging. Interessant was de discussie rond dienstencheques. Die sector heeft jobs gecreëerd en is zwartwerk tegengegaan. Ik ben wel niet voor het gebruik van de cheques in de zorg. Als deze voordeliger uitkomen dan het uurloon van ons thuishulpers, dan raden ze mensen de cheques aan. Wij verliezen hierdoor klanten.”

Sabine Van Meersche

Verzorgende voor thuishulp (Bond Moyson)
Syndicaal Afgevaardigde AC

VOORUIT!

voor een duurzame economie

Duurzame economie

Het klinkt nogal zwaar, die duurzame economie. Wat verstaan we er eigenlijk onder? Een vraag voor Pieter Verbeek, adviseur bij de studiedienst van het Vlaams ABVV. "Achter duurzame economie schuilt een simpele vraag," antwoordt Pieter. "Hoe vullen we (basis)behoeften, dromen... van ons, anderen en onze kinderen in? Hoe verzekeren we wereldwijd voor iedereen dezelfde kansen op een goede woning, gezond en lekker eten, werk? Voor ons als vakbond klinkt dat als: hoe verzekeren we voor iedereen werkbaar werk, meer gelijkheid, goede woningen met lage energiefactuur, sociale zekerheid, werk, toegang tot mobiliteit."

Klimaatverandering

We zijn nog nooit zo efficiënt geweest in het maken van producten. Maar toch zeggen ze ons

dat we steeds harder en langer moeten werken, later op pensioen moeten gaan... Volgens Pieter moeten we op een andere manier kijken naar de wereld rondom ons. "Er zijn sociale minimumeisen en er is een ecologisch plafond. We gaan te kwistig om en stoten te veel broeikasgassen uit. Gevolg is een stijgende schaarste en een klimaatverandering die veel schade kan toebrengen. Denk aan de overstromingen in Groot-Brittannië, aan de stijgende voedselprijzen na mislukte oogsten. Dat de problemen mondiaal zijn, schrikt af. De oplossingen en ideeën ontstaan echter lokaal. Heel veel mensen nemen veel zelf in handen en verzinnen oplossingen: stadslandbouw, energie-coöperatieven, nieuwe diensten en producten..."

Meer jobs

Voor de werkgelegenheid is dat goed nieuws, zegt Pieter.

Pieter Verbeek
Adviseur Studiedienst

"Een economie die de sociale en ecologische grenzen respecteert vraagt meer werk in plaats van minder. Een goed uitgebouwd openbaar vervoer verplaatst mensen goedkoper en vraagt minder energie dan privévervoer. En er zijn ook baten: een veiliger verkeer, aangenamere straten en woonwijken, minder lawaai, betere lucht."

Wat moeten de congresdeelnemers volgens Pieter mee naar huis nemen? "Dat het gaat over mondiale en complexe problemen. Maar dat die veel effect hebben op ons leven. En dat iedereen, vanaf de werkvloer, kan meewerken aan oplossingen. Hoe kan het energiezuiniger, hoe blijven we producten maken met schaarsere materialen. Hoe zorgen we voor werkbaar werk, een juist loon waarmee je een goed leven kan leiden?"

Deelnemers aan het woord

Ik denk dat het als delegatie wel belangrijk is dat de onderneming ook iets of wat verplicht wordt om in de toekomst producten af te leveren die bovenal duurzaam én minder gericht zijn op kortetermijnwinst.

Ivo Janssen

Vakbondsafgevaardigde BASF Antwerpen - AC Waasland

We zijn in transitie, we moeten die transitie meenemen en we moeten ook durven het voortouw te nemen. We moeten niet alleen verdedigen wat we al hebben, maar we moeten ook durven stappen vooruit zetten in een nieuwe richting, dat is voor mij het belangrijkste.

Ortwin Magnus

Federaal secretaris ABVV Metaal

Het oorspronkelijke voorstel over schaliegas, nl. niet ontginnen maar importeren kan wel, was niet logisch en kreeg daarom duidelijke tegenwind bij de militanten. Vandaag blijkt dat veel kennis en expertise bij militanten zit. De vakbond moet dus niet te snel schrik hebben dat de achterban niet mee zou zijn bij progressieve standpunten zoals schaliegas verbieden.

Wendy Verheyden

Stafmedewerker ACOD

Milieuproblemen stoppen niet aan onze grenzen, dat zijn mondiale problemen en wat ik daarin meeneem is dat ik naar onze mensen toe, op het terrein, de zaken probeer te vertalen en ook te kijken wat voor hen een direct voordeel oplevert.

Pascal De Bel

Voorzitter BBTK Antwerpen

VOORUIT!

voor een sterk ABVV in Vlaanderen

We moeten de syndicale vinger steeds aan de pols houden. Juist daarom zoeken we voortdurend naar een herdefiniëring van ons vormingsaanbod. Aldus Annick Clauwaert, directeur Vorming & Actie. Een sterk ABVV in Vlaanderen, ongetwijfeld een uitdaging voor onze vakbond!

Stijgend aantal

“Wat er de voorbije vier jaar vooral veranderde, is dat het aantal deelnemers bij onze vormingen toenam. Dat juich ik alleen maar toe,” zegt een tevreden Annick. “Het is belangrijk een degelijke vorming en ondersteuning aan te bieden, dit altijd met aandacht voor de loopbaan. De laatste drie, vier jaar merken we toch wat tendensen op. Zo zie je dat tot de helft van de deelnemers vaak verandert. Het is dan ook een constant herdefiniëren van ons vormingsaanbod.”

Ander aanbod

De vorming gaat steeds mee met zijn tijd, benadrukt Annick. “Onze methodes en technieken passen we steeds aan, zodat we niet vastroesten. Dat zou onze doodsteek zijn. Maar, we zijn daar alleszins druk mee bezig. De laatste jaren hebben we enkele andere oriëntatiepunten moeten kiezen. In die zin dat we de laatste twee, drie jaar meer inzetten op laaggeletterden en/of kortgeschoolden, een doelgroep die we niet uit het oog mogen verliezen. Een kwart van onze deelnemers heeft vaak alleen lager secundair onderwijs gevolgd. Zoiets vergt aandacht, een andere manier van werken.”

Krachtgerichte methodes

De vorming werkte altijd al competentiegericht of ervaringsgericht, maar daar komt nu een dimensie bij, verduidelijkt Annick.

Annick Clauwaert
Directeur Vorming & Actie

“We hebben er nu de dimensie ‘krachtgericht’ werken aan toegevoegd. Dit houdt in dat kortgeschoolden nadenken om zo de kracht uit zichzelf te halen, zodat ze vooruitgang kunnen boeken. Wij leren hen momenteel de technieken en methodes aan via ons divers aanbod van vormingen. En ja, dit houdt in dat we deels moeten vernieuwen, maar dat we onze gebruikelijke methodes ook moeten versterken.”

Deelnemers aan het woord

“Het onderscheid tussen het ABVV en bijvoorbeeld de VDAB is belangrijk om te bewaren. Onze leden moeten ten volle beseffen dat dit onderscheid ook bewaard zal blijven en dat het ABVV hun belangen blijft verdedigen en een kwalitatief oogje in het zeil zal houden.”

Filip Feusels
Secretaris Horval Antwerpen

“Het is belangrijk om te pleiten voor een nuttige stem. Kijken we naar wat er met de verkiezingen zit aan te komen, dan merken we dat er regeringen kunnen gevormd worden die sterk gaan wegen op ons dagelijkse leven.

Versta me niet verkeerd: we moeten onafhankelijk blijven van de politiek. Maar het kan geen kwaad om nuttig advies te verlenen. Zeker met de zesde staatshervorming die er aan komt. Die zal moeten uitgevoerd worden. Het komt er dan ook op aan om als ABVV samen sterk te staan. En dat moeten we ondersteunen bij onze militanten en leden.”

Frank Moreels
Federaal secretaris BTB

“Persoonlijk had ik veel aan het zogenaamde animatorendebat. De uren en degelijke verloningen kwamen zeker goed ter sprake.

Wat ik des te interessanter vond, en echt belangrijk voor onze leden en militanten, was het onderwerp Betaald Educatief Verlof (BEV).

We verliezen er potentieel door. Syndicalisten die vormingen geven, lijden loonverlies. Maar wat me wel gerust stelt, is dat er zeker aan gewerkt wordt.”

Cynthia Van der Vennet
Delegee AC Oost-Vlaanderen

© Robert Barbarien - Linx+

De loopbaan werkbaar houden

Job- en loopbaanzekerheid veronderstelt in de eerste plaats dat de werkgevers werk werkbaar houden. Geconfronteerd met loopbaanflexibiliteit ten gevolge van herstructurerings, innovatie, transitie, ... staan werknemers die niet overbelast zijn en zich (kunnen) bijscholen sterker op de arbeidsmarkt. Omdat werkgevers vooral focussen op het bedrijfsbelang, is het de rol van de overheid om werkbaar werk voor werknemers te garanderen.

(Goedgekeurde oriëntatie in de werkgroep 'Vooruit voor meer job- en loopbaanzekerheid')

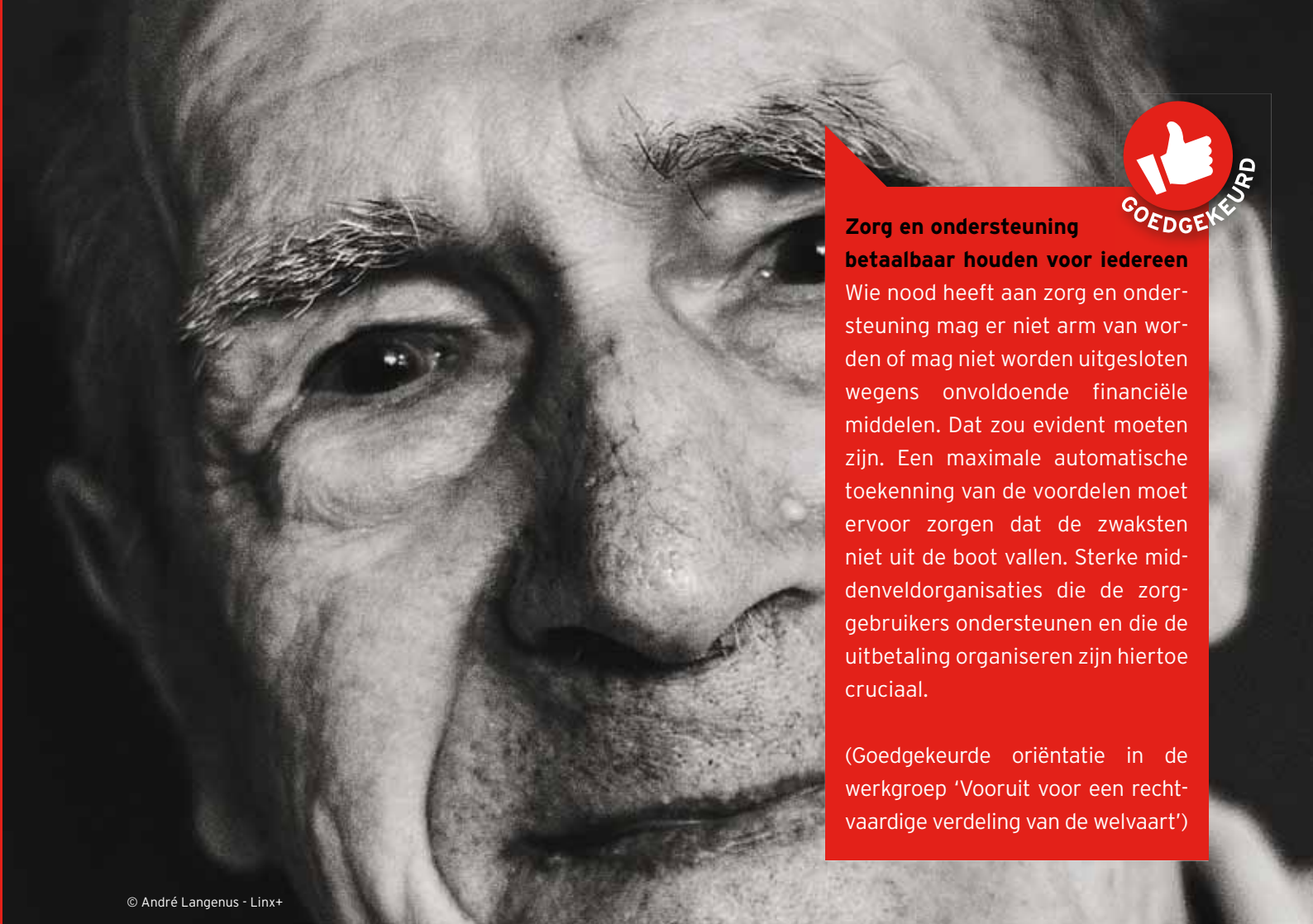
© Dany Breckpot - Linx+

Andere mobiliteit

Voor het woon-werkverkeer moet de klemtoon maximaal liggen op het gebruik van de fiets en het openbaar vervoer. Daarnaast kunnen we gebruik van de auto niet volledig uitsluiten. Dus moet er ook ingezet worden op de vergroening van ons wagenpark. Vlaanderen moet daarin een voortrekkersrol op zich nemen: zowel in regelgeving als in productie.

(Goedgekeurde oriëntatie in de werkgroep 'Vooruit voor een duurzame economie')

Zorg en ondersteuning

betaalbaar houden voor iedereen

Wie nood heeft aan zorg en ondersteuning mag er niet arm van worden of mag niet worden uitgesloten wegens onvoldoende financiële middelen. Dat zou evident moeten zijn. Een maximale automatische toekenning van de voordelen moet ervoor zorgen dat de zwaksten niet uit de boot vallen. Sterke middenveldorganisaties die de zorggebruikers ondersteunen en die de uitbetaling organiseren zijn hiertoe cruciaal.

(Goedgekeurde oriëntatie in de werkgroep 'Vooruit voor een rechtvaardige verdeling van de welvaart')

© André Langenus - Linx+

Een modern imago en een strijdbare opstelling

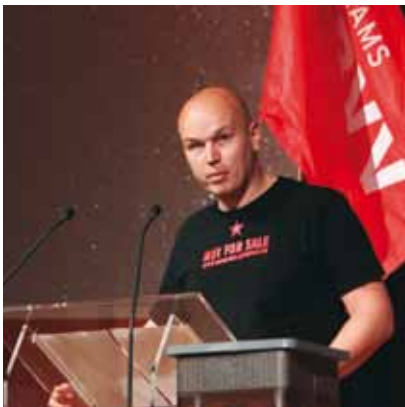
We willen niet alleen onze syndicale visie verder ontwikkelen, maar die ook offensief en proactief uitdragen. We blijven daarbij benadrukken dat onze visie en waarden een radicale hervorming van de kapitalistische maatschappij vereisen. Onze standpunten moeten meer impact hebben op het beleid, via overleg als het kan, via acties als het moet. We moeten nog meer mobilisatiekracht en -mogelijkheden ontwikkelen om onze eisen naar het sociaal overleg en de politiek kracht bij te zetten.

(Goedgekeurde oriëntatie in de werkgroep 'Vooruit voor een sterk ABVV in Vlaanderen')

© André Langenus - Linx+

Tussenkomensten van militanten

Vincent Deganck
Jongeren

“De crisis in Europa dwingt jongeren tot de bedelstaf. In een continent waar 25% van de jongeren werkloos is, wordt er meer geïnvesteerd in banken dan in duurzame jobs voor jongeren. We zijn de donkere dagen beu. We hebben schijt aan jeugdwerkloosheid. De jongeren hebben nood aan zonlicht om opnieuw te kunnen groeien.”

Jos Vingerhoed
Voorzitter seniorencommissie Vlaams ABVV

“Wij blijven ons inzetten voor het ABVV. De vakbond kan rekenen op onze ervaring. Juist daarom vragen we dat binnen alle geledingen de seniorenwerking voldoende kansen en middelen krijgt. ABVV Senioren moet daarom zijn stem kunnen en mogen laten horen in de hele structuur, dus ook op congressen!”

Frank Debusschere
Lid Algemene Centrale Kortrijk

“De opleiding sociaal werk voor militanten heeft er mede voor gezorgd dat er hier vandaag in het congres, maar ook op de werkvloer een pak hooggeschoolde ABVV-militanten zijn.

Om de continuïteit van de opleiding te garanderen stellen we voor dat centrales en gewesten, in de schoot van het Vlaams ABVV, een opleidingsfonds financieren.

Daarom doen we een warme oproep aan het congres om deze motie te steunen. Vooruit!”

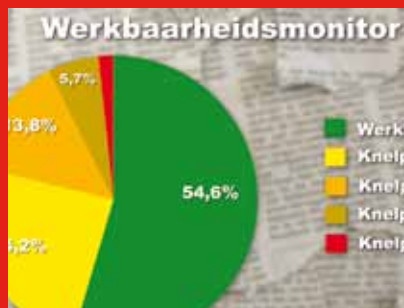
Activiteitenverslag:

4 jaar Vlaams ABVV in beeld

Een activiteitenverslag, dat kan nogal eens saai uitdraaien. Niet deze keer. De terugblik op de activiteiten van de afgelopen vier ja-

ren passeerden gezwind de revue. Dankzij een pittige montage van tv-nieuwsbeelden, afgewisseld met snapshots van krantenkoppen

en goed getimed tussenkomsten van Caroline Copers. Kortom, een primeur die op enthousiast handgeklap kon rekenen.

Jeff Jonckers,
Coördinator
ABVV Jongeren,
stelt het onomwonden:

“Laat jongeren niet bedelen. Want daar lijken we toch naar toe te drijven. We hopen met deze actie de aandacht te vestigen op de stijgende jeugdwerkloosheid. Kijk maar naar de betoging begin april. Jongeren hebben goesting. Jongeren willen echt. Maar ze worden structureel tegengewerkt. Dit kan gewoon niet langer.” Verontwaardig u, samen mét het Vlaams ABVV.

Jongeren klagen stijgende jeugdwerkloosheid aan

Die jonge zwervers gezien aan de ingang van ons congressentrum? Een flyer in de handen gestopt gekregen? Wel, dat waren de jongeren van Magik? met hun actie om de stijgende jeugdwerkloosheid aan te kaarten. Trop is te veel, klonk het bij hen in koor. Hun optreden gaf daar nu toch enige zichtbaarheid aan.

“We have to unify and watch our flag ascend”

Muse

De song van ons congres: Uprising!

Die weergaloze stem die onze congreszaal vulde is die van... Matt Bellamy. Voor wie hem niet kent: Matt is de zanger van Muse, een Engelse band die al 20 jaar rockt en de afgelopen jaren flink wat furore maakte.

“We have to unify and watch our flag ascend.” Het zou een zin kunnen zijn, zo uit de archieven van het socialistische zangkoor Vive la Sociale.

Maar nee. In 2009 bracht de Engelse rockband Muse het liedje Uprising uit, door hen omschreven als protestlied tegen het alomheersende wereldwijde bankenfias-

co. Gitarist Christopher Wholstenholme: “I think that the whole song is about having a massive mistrust for people in power, whether it be government, or bankers. We’re living in a society where we’re being told to keep quiet, to just accept things as they are”.

Onze algemeen secretaris Caroline Copers is het beslist met hem

eens: “Inderdaad. Het geeft de sfeer mooi samen van de bankencrisis, de wereldwijde financiële crisis en de wijze waarop de 99% tegengewerkt wordt door een elitaire toplaag. Daarom was het belangrijk om van dit nummer onze congres-anthem te maken.”

We zouden het zelf niet beter gezegd kunnen hebben.

Bewogen fotografen: maak beelden die beklijven

We leven meer en meer in een wereld van het beeld. Daar haken we op in. Met dit congres laten we voor het eerst het beeld meer spreken: timelapse, een ‘fotoboek’ van de congres-resoluties... het is maar een begin. Daarvoor deden we een beroep op de Bewogen Fotografen.

Zoals elk jaar organiseert Linx+, de socio-culturele organisatie van het Vlaams ABVV, een bewogen fotografiewedstrijd. De wedstrijd wil mondiale problemen op een beklijvende en toegankelijke

manier in beeld brengen. Dit jaar staat de wedstrijd in het teken van hoop en kinderen: “Kinderen van de hoop, hoop voor de kinderen”. Iedereen kan deelnemen. De meest pakkende beelden worden gepubli-

ceerd in onze maandkalender. Je kan nog tot 31 mei 2014 jouw beelden insturen.

Meer info op: www.linxplus.be ('Bewogen fotografen'). Shoot!

BV's op het congres

Het ABVV is heel erg belangrijk voor Netwerk Armoede, zeker met de komende legislatuur in 2014. Met de verkiezingen in aantocht, de zesde staats hervorming en overdracht van bevoegdheden zijn er heel wat acties die kunnen ondernomen worden die het verschil kunnen maken in armoedebestrijding. En de vakbond heeft daar een sleutelrol in te spelen.

Samira Castermans
Stafmedewerker Netwerk Armoede

Een sterke vakbond verenigt heel veel werknemers en werkzoekenden en vertaalt die kracht ook naar impact op het beleid en impact op de politiek. We moeten de gelijkheid bevorderen en we moeten tegenstroom en tegenwind bieden aan alles wat de sociale welvaartsstaat wil afbreken. En ik denk ook dat we voor heel grote uitdagingen staan, mensen in armoede hebben ook recht op concrete dienstverlening.

Julien Van Geertsom
Voorzitter POD Maatschappelijk Integratie

De vakbond is voor sp.a een evidente partner. Wij gaan voor sociale welvaart. Dat zijn twee woorden die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Sociaal zijn is een voorwaarde om welvaart te creëren. Aan de andere kant is werk hebben een voorwaarde om uw sociaal zekerheidssysteem in stand te houden en uit te breiden. Dat zijn zaken waarin we absoluut bondgenoten zijn.

Bart Van Malderen
Fractie leider sp.a Vlaams Parlement

Een sterke vakbond is voor mij een garantie op democratie, een garantie dat mensen in een zwakke positie ook kansen krijgen. De helft van de werknemers in Vlaanderen werkt in organisaties met minder dan 50 man en zien nooit een delegee. Hoe gaan wij ons hiertoe organiseren? Dat is dé uitdaging.

Jos Coenen
Stafmedewerker Stichting Innovatie & Arbeid

Ik denk dat een sterke vakbond zich vooral moet bezighouden met zoveel mogelijk mensen aan het werk te krijgen. Dat is de eerste uitdaging. En ten tweede, dat mensen met veel goesting langer kunnen werken.

Fons Leroy
Gedelegeerd Bestuurder VDAB

Ik kan me geen democratie inbeelden zonder sterke vakbond. Ik denk dat de vakbond naast haar klassieke taken moet opkomen voor sociale rechten en een goede dienstverlening aan de leden. Vanuit mijn positie als politica is mijn topprioriteit een vakbond die zich op Europees niveau heel sterk organiseert zodat we samen de negatieve impact kunnen keren.

Kathleen Van Brempt
Europees Parlementslid sp.a

Met dit congres heeft het Vlaams ABVV zich op de kaart gezet van de uitdaging die voor ons ligt: die van een duurzame economie. Om hierin haar belangrijke maatschappelijke rol te kunnen spelen en aan slagkracht te winnen, zal het er op aan komen de beslissingen van dit congres intern sterk te vertalen. Dat is positief!

Bernard Mazijn
Instituut voor Duurzame Ontwikkeling

50.000 euro voor Colombiaanse bloemenvakbond

Lancering Colombia fundraising

Op het congres verzamelden we 3000 euro voor de Colombiaanse bloemenvakbond.

Waarom Colombia?

In Colombia moeten vakbondsleiders zich beschermen met bodyguards. Dat is letterlijk levensnoodzakelijk. Vorig jaar werd gemiddeld om de twee weken een syndicalist vermoord. Geen wonder dus dat amper 3% van de werknemers in Colombia lid durft te worden van een vakbond.

Niet alleen mensenrechten, ook sociale rechten worden in Colombia zonder veel gevolg met de voeten getreden. Onder meer in de bloemensector zijn deze praktijken schering en inslag. Net daarom startte het Vlaams ABVV er in 2008 een solidariteitsproject. In de bloemensector werken zo'n 100.000 arbeiders - overwegend vrouwen - maar slechts weinigen durven lid te worden van een vakbond.

De schrijnende omstandigheden waarin ze vaak moeten werken, roepen daar nochtans om: lange werkdagen, tijdelijke dagcontracten, slechte verloning, gezondheidsrisico's wegens het gebruik van verboden pesticiden en een tekort aan beschermingsmiddelen, ontslag bij zwangerschap, geen erkenning van beroepsziektes, ...

Met ons solidariteitsproject willen we deze Colombiaanse bloemenarbeiders helpen een sterke vak-

bond uit te bouwen. De sector is economisch erg belangrijk: 70% van de bloemen die de Verenigde Staten invoeren, komen uit Colombia.

Bakstenen voor bloemen

Wat doen we er concreet? We openen een Huis van de Bloemenarbeiders in Facatativa, een stadje in het hart vormt van de bloemenindustrie. We betalen het loon van Betty Fuentes, een ex-bloemenarbeidster en nu de Colombiaanse coördinator van ons bloemenproject. Zij bouwde het Bloemenhuis uit tot de spil van een dynamische syndicale werking, waar tientallen arbeiders terecht kunnen voor gratis rechtshulp, computeropleidingen, syndicale vorming, discussie en ontmoeting.

Vandaag doen zij dat vanuit een gehuurd pand en dus in blijvende onzekerheid. Daarom circuleerden er tijdens het congres een tiental 'spaarhuisjes' waarin de aanwezige ABVV-militanten hun steentje konden bijdragen. Doel is 50.000 euro in te zamelen om een eigen vakbondshuis aan te kopen voor onze Colombiaanse partner. Ook het geld dat we normaal aan een congrescadeau spenderen, schonken we aan dit project.

www.bakstenenvoorbloemen.be

Caroline herverkozen!

“Onze aanpak gaat niet over een nacht ijs. Willen we een betere wereld voor onze kleinkinderen, dan moesten we daar eigenlijk gisteren al mee begonnen zijn!”

Caroline Copers doet er nog vier jaar bij als algemeen secretaris.

#congresABVV

#congresabvv van start met sociale media. Nu inhoudelijk aan de slag voor een sterk ABVV in Vlaanderen.

@ErwinDeDeyn

Geen oranje #koningsdag maar veel rode harten op #congresabvv.

@JudyMorsa

Abvv gaat nog meer inspelen op thema's die jongeren aanbelangen #werk #congresabvv.

@Issam_Benali

#congresabvv werkgroep zit er op. Was leerrijk en verruimend. Abvv is klaar voor de toekomst.

@VolvoAbvv

Terug thuis van dag 1 #congresabvv. Kijk al uit naar dag 2 #Abvvdelegee-7op7en24op24.

@vincentdeganck

#congresabvv klaar voor de toekomst - vooruit, duurzaam & sociaal

@stevensteyaert

#congresabvv tussenkomst van ABVV jongeren is hartverwarmend en doet me 30 jaar jonger voelen!

@Frank_Moreels

Caroline Copers zonet voor 4 jaar herverkozen door #congresABVV als algemeen secretaris Vlaams ABVV. Straffe madam met warm rood hart. Succes!

@MarinaABVV

een sterke vakbond is
broodnodig

VLAAMS
ABVV

Index

- 50-plussers 11
- aanmoedigingspremies 18, 31
- activering 34
- animatoren 54, 55
- arbeidsbemiddeling 29
- arbeidsduurvermindering 32
- arbeidshandicap 34
- arbeidsmarktbeleid 35, 51
- arbeidsongeschiktheid 56
- arbeidsorganisatie 32, 41, 47, 62
- arbeidsvoorwaarden 19, 24, 32, 51
- armoede 19, 21, 28, 32, 52
- basisvorming 54
- bedrijfswagens 39
- bedrijventerrein 23, 44
- begeleiding 28, 30, 32-34, 55, 58
- begrotingstekort 25
- beroepsinschakelingstijd 28
- BEV 30, 32, 55
- BTW 39
- cao 104 31
- competenties 32, 54
- consumenten 25, 38, 43, 47
- coöperatieven 38, 45, 47
- delegees 55, 56
- delokalisatie 32, 47
- democratie / democratisch 28, 42, 45, 51, 52
- dienstencheques 20, 24, 33
- discriminatie 34, 47
- diversiteit 34, 44
- efficiëntiewinst 44
- EFI 46
- eindtermen 50, 54
- energie 25, 38-41, 43-47
- FCUD 22
- fiscaliteit 18, 19, 23, 25, 43
- flexibiliteit 20, 31
- frontvorming 52
- gezinnen 20-22, 25,
- gezondheid 31, 42
- goederenvervoer 39
- grondstoffen 38, 41, 44, 46
- herstructureringen 31
- huisvesting 23, 39
- IBO 34
- index 21, 28
- industrie 23, 25, 35, 38, 40, 43, 44
- innovatie 23, 31, 32, 38, 40-44, 46
- inschrijvingsgelden
- jobcreatie 33
- jobzekerheid 28
- kandidatenvorming 54
- kansengroepen 30, 56
- kapitaalbelastingen 25
- kernenergie 38
- kilometerheffing 39
- kinderbijslag 18, 21, 22
- kinderopvang 22, 32,
- kindpremie 22
- klimaatcrisis 42
- koopkracht 21, 25
- kringlooeconomie 40-42, 44, 46
- laagbetaalden 33
- laaggeschoolden 33
- lastenverlagingen 18, 23
- leeftijdsbewust personeelsbeleid 31
- leegstandsheffing 23
- loonkostvermindering 33, 51
- loonstop 21, 28
- loopbaanbegeleiding 30, 57
- loopbaandienstverlening 30, 50, 56, 58,
- loopbaanloket 57
- Mattheüseffecten 25, 30
- maximumfactuur 19, 21
- middenveld 21, 41, 47, 52, 58
- milieucoördinator 46
- milieufiscaliteit 25
- militanten 19, 45, 56, 50, 52-56
- minimumlonen 21
- mobilititeit 22, 25, 32, 39, 40, 44, 46, 47
- mobiliteitsbudget 39
- MVO 44
- ondernemingsraad 43, 46,
- onderwijs 22, 28, 41, 50
- onthaalouders 20
- ontslagbescherming 50
- opleiding 22, 28-32, 34, 35, 41, 43, 45, 58
- opleidingscheques 30
- outplacement 56, 57
- overheidsopdrachten 44
- overheidssteun 41, 43, 57
- overleg 22, 28, 32, 35, 41-47, 50-52

Index

- pensioen 29
- personenbelasting 24
- personenwagens 25

- relancebeleid 40
- RSZ-kortingen 34

- sancties 33
- schaliegas 38
- schenkingsrechten 23
- secretarissen 53-55, 58
- sectorconvenanten 30, 35, 51
- senioren 31, 50, 51
- SERR-RESOC 51
- SERV 35, 51
- solidariteit 18, 47
- staatshervorming 18, 20, 33, 43
- stilstandsheffing 23
- streekoverleg 51, 52
- subsidies 23, 25, 39, 43

- tegenmacht 42, 45, 47, 50, 51
- tewerkstelling 23, 29, 31-34, 41, 43, 44
- thuiszorg 20
- tijdskrediet 18, 22, 29, 31, 32
- trajectbegeleiding 57
- transitie 31, 38, 40, 41, 42, 45-47
- transportbeleid 43

- uitkeringen 19, 21, 32, 34, 57

- vergrijzing 20, 40, 41
- vergroening 25, 40
- vermogensbelasting 24
- VESOC 35, 51
- vorming 28, 30, 45, 46, 53-55
- vormingspaspoort 54
- vrachtwagenparkings 41

- wachtlijsten 19
- werkbaar werk 20, 31, 32, 35, 50
- werkgelegenheidsakkoorden 35, 51
- werkloosheid 21, 32-34, 57
- werkplekieren 35
- werkzoekenden 32-34, 57
- woonbonus 24
- woon-werkverkeer 47

- zorg 18-21, 24, 29, 31, 40, 43, 44
- zorgcheques 21
- zorgverzekering 18, 19, 21

Deze brochure maakt deel uit van een reeks publicaties over het congres 2014 van het Vlaams ABVV.

Andere congrespublicaties:

- Ontwerptekst (oktober 2013)
- Amendementenboek (februari 2014)
- Activiteitenverslag Vlaams ABVV 2010-2013 (februari 2014)

Andere publicaties:

Het Vlaams ABVV maakt verschillende brochures voor militanten en delegees.

Een volledig overzicht vind je op www.vlaamsabvv.be.

Je kan er onze brochures gratis downloaden of bestellen.

Op 25 & 26 april 2014 organiseerde het Vlaams ABVV zijn vierjaarlijks statutair congres. Onder het motto 'VOORUIT! De toekomst moet sociaal en duurzaam' verzamelden ruim 550 ABVV-militanten in de Floreal in Blankenberge. Het congres legde onze oriëntaties vast voor de periode 2014-2018.

In deze bundel vind je alle goedgekeurde oriëntaties, een selectie van de tweets #congresABVV en de beste foto's.

Interview met Caroline Copers

•

Vooruit naar een rechtvaardige verdeling van de welvaart

•

Vooruit naar meer job- en loopbaanzekerheid

•

Vooruit naar een duurzame economie

•

Vooruit naar een sterk ABVV in Vlaanderen

•

Slottoespraak Caroline Copers

•

Congresmagazine

VLAAMS
ABVV

www.vlaamsabvv.be